

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 32CUEAE1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior

Sessió 32, divendres 29 de maig de 2026

Presidència de la I. Sra. Neus Comes Pon

Sessió 32 de la CUEAE

La sessió de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior (CUEAE) s'obre a ****. Presideix Neus Comes Pon, acompanyada de la vicepresidenta, Anna Navarro i Descals, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Ernesto Carrión Sablich](#), [Sara Jaurrieta Guarnier](#) i [Beatriz Silva Gallardo](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmasas i Thió](#), [Ennatu Domingo i Soler](#) i [Carles Puigdemont i Casamajó](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera i Marín](#) i [Juli Fernàndez Olivares](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#) i [Hugo Manchón García](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament d'Unió Europea i Acció Exterior. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels

organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC) (Text presentat: BOPC 496, 3).

La presidenta

Bon dia a tothom. Obrim la sessió d'avui, 29 de maig 2026.

Demano als grups si hi ha substitucions. El Grup de Junts.

Francesc de Dalmasas i Thió

Sí, presidenta. Persisteix la no aplicació de la llei de l'amnistia. Per tant, el doctor Jordi Fàbrega ha de substituir el president Carles Puigdemont.

La presidenta

Molt bé. Queda anotat. Alguna altra substitució? *(Pausa.)* No. Aleshores, si els sembla, al torn d'intervencions fem: seixanta minuts, Govern; deu minuts, els grups. Segona part: 30 minuts, Govern, i els grups..., cinc?, dos? *(Algú diu: «Cinc.»)* Cinc? *(Pausa.)* Cinc minuts. D'acord? Doncs anem a buscar el conseller i el seu equip.

(Pausa llarga.)

Bé, donem la benvinguda... *(Remor de veus.)* Si us plau. Donem la benvinguda a l'honorable conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, el senyor Jaume Duch i Guillot; a la senyora Lorena Elvira, secretària general de la conselleria; al senyor Agustí Fernández, secretari d'Afers Europeus i Multilaterals i Cooperació al Desenvolupament, i a totes les persones que l'acompanyen del Departament. Benvinguts al Parlament de Catalunya.

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026**

200-00026/15

I, ara sí, donem començament al primer punt i únic punt de l'ordre del dia, que és el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya 2026 del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior. Té la paraula pel temps màxim de seixanta minuts l'honorable conseller.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Moltes gràcies, presidenta. Diputades i diputats, comparec, efectivament, de nou davant de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior. És un plaer tornar a estar aquí. I, com vostè ha dit, vinc acompanyat de la secretària general, del secretari d'Afers Europeus, Multilaterals i de Cooperació i d'altres membres de l'equip, del gabinet del Departament.

«El país necessita aquests recursos, i fer-los possibles és responsabilitat de tots i totes.» Amb aquesta frase acabava la meva intervenció en aquesta mateixa comissió el passat 3 de març en la presentació del primer projecte de pressupostos d'aquesta legislatura. Avui, gairebé tres mesos després, celebro que ens puguem retrobar per iniciar la tramitació d'un projecte renovat i millorat gràcies a la feina feta amb aquells grups parlamentaris que han volgut o que volen contribuir-hi.

I el primer que voldria és, doncs, agrair la implicació dels grups d'Esquerra Republicana de Catalunya i dels Comuns. El seu compromís en la definició d'aquests comptes i els acords assolits amb el Govern són una mostra del que nosaltres entenem com a bona política, aquella que es basa en el diàleg i la negociació, en la integració de punts de vista diferents, però complementaris, per bastir projectes més sòlids i plurals, en definitiva, la política que es basa en l'acord i la col·laboració en benefici del país, en benefici de tothom, la política de les propostes concretes i dels passos endavant, la política que s'obre a la discussió realista i, per tant, útil sobre com orientar les nostres prioritats davant un món especialment complex, una política a la qual, penso, tots estem convidats.

Han passat tres mesos des de la darrera compareixença, i en aquest temps el món no ha deixat de girar; al contrari, la guerra d'Iran, que aleshores tot just esclatava i que ha tensat encara més les costures del mapa geopolític mundial, s'ha estès per tota la regió. Ho ha fet amb un cost humà colpidor i també amb una afectació directa per al teixit productiu, per a les economies de molts ciutadans i ciutadanes a molts llocs del món, també aquí a Catalunya. La invasió russa d'Ucraïna continua provocant milers de morts cada setmana i ha agreujat, si és que es podia, la crisi humanitària que pateix la població ucraïnesa des de fa més de quatre anys. La guerra de Gaza s'ha estès al sud del Líban i, a més, hem vist com Israel practicava de manera reiterada detencions il·legals en aigües internacionals i maltractava i

vexava els membres d'una flotilla humanitària, superant els seus propis límits morals i rebaixant a la mínima expressió la seva qualitat democràtica. I, a Cuba, la crisi alimentària, sanitària i energètica ha arribat a nivells extrems mentre plana sobre el país una amenaça d'ingerència estrangera. Bona part d'aquestes turbulències globals han tingut lloc sota un mateix denominador comú: la política internacional de l'actual Casablanca, que, amb la seva nova estratègia de seguretat nacional debilita el dret internacional, imposa la llei del més fort i, no ho oblidem, declara expressament la seva voluntat d'interferir en la política europea per donar suport a les forces polítiques extremistes i antieuropeus del nostre continent.

Però no tot han estat males notícies. En aquests darrers mesos, la Unió Europea ha reaccionat, si més no parcialment; una Unió Europea que ha guanyat contundència en la defensa dels seus valors i en el rebuig de les actituds autoritàries que governen en altres latituds; una Unió Europea que ha estat capaç de parar els peus a les veleïtats expansionistes dels Estats Units a Groenlàndia; una Unió Europea que ha vist caure dins les seves fronteres un dels principals aliats d'aquesta deriva populista, a Hongria, i que ha vist com l'uropeisme s'imposava en un dels ferms candidats a incorporar-se al projecte europeu, Moldàvia, malgrat els esforços de Rússia per impedir-ho; una Unió Europea que, de fet, veu un interès creixent de diversos països del seu entorn per formar-ne part i que s'ha apropiat més que mai a un d'ells, Ucraïna, amb nous exemples d'acció coordinada entre els diferents estats membres a l'hora d'ajudar econòmicament el país i de cobrir els espais, per exemple, en l'àmbit de la defensa, que d'altres han deixat descoberts, i una Unió Europea que ha aconseguit en pocs mesos diversificar les seves aliances comercials per compensar la política aranzelària nord-americana.

Aquest darrer 9 de maig hem celebrat el Dia d'Europa. Ho hem fet d'una manera molt especial, commemorant també el quarantè aniversari de la nostra pròpia integració en el projecte europeu. Crec sincerament que ha estat una gran ocasió per aplaudir el camí recorregut i per subratllar allò que ens fa estar orgullosos de ser europeus, però també –però també– per reivindicar que encara queda molt per fer fins a convertir l'actual Unió Europea en una veritable Europa federal capaç de defensar el nostre lloc en el món. La qüestió europea ja no és només com completar i governar un mercat únic; la qüestió central és com construir un bloc europeu capaç

de competir, de defensar-se i de sobreviure en un entorn geopolític molt més dur, i tot això sense perdre els nostres valors ni la nostra manera d'entendre les relacions internacionals.

És una evidència, però convé recordar-la: el món no s'atura i els reptes i desafiaments s'acumulen a un ritme vertiginós, potser ara més que mai. De vegades els canvis es produeixen en àmbits molt concrets, però rellevants; d'altres, la transformació és profunda i transversal, arribant a les arrels d'allò que creiem consolidat, i sembla que ens trobem en aquesta última tessitura. És aquest context el que determina encara més, o encara més que abans, la necessitat d'exercir ara i aquí una acció exterior robusta i convençuda, a l'alçada dels reptes que

Fitxer 32CUEAE2

tenim davant nostre. Una acció exterior valenta, constructiva, oberta a aliances, basada en les nostres pròpies fortaleses, capaç d'assumir lideratges i de marcar el camí. Aquest és el paper que comencem a jugar; un paper, però, que no és només fruit de l'exigència del moment: el Govern de la Generalitat té una nítida vocació europeista i internacionalista i solidària, i així ho hem continuat demostrant també en aquests pocs mesos que separen l'anterior compareixença de la d'aquest matí.

Des del passat mes de març. El Govern ha continuat reforçant la seva presència a l'exterior, intensificant les seves relacions amb territoris i organismes clau. A tall d'exemple, pel que fa a les relacions bilaterals, el Govern ha reforçat la seva relació amb Califòrnia: quaranta milions d'habitants, la quarta economia del món, un dels principals referents globals en innovació, recerca, coneixement, lluitar contra el canvi climàtic o defensa de la democràcia. Un estat amb qui hem consolidat una aliança històrica acordant un pla de treball que fixa els nostres objectius compartits i col·laboracions per als propers anys.

L'executiu també ha signat dos memoràndums d'entesa amb les províncies xineses de Hainan i de Jiangsu, veritables pols comercials, logístics, industrials i d'innovació. Acords que expandeixen les oportunitats de futur de Catalunya cap a un gegant demogràfic i econòmic, com és la Xina en particular, però també al continent asiàtic

en general, i per això també les missions d'aquestes últimes setmanes al Japó i a Corea de membres del departament.

També vull destacar que la setmana passada, a Mèxic, el conseller d'Agricultura, el conseller Ordeig, va inaugurar la primera edició d'un cicle de fòrums econòmics que el Govern desplegarà arreu del món organitzats per la nostra xarxa de delegacions exteriors, amb l'objectiu de potenciar la projecció internacional dels nostres sectors més estratègics. En aquest cas, en el marc de l'Acord global de modernització Mèxic - Unió Europea, signat precisament aquest passat divendres per part de la presidenta de Mèxic i la presidenta de la Comissió Europea.

Pel que fa a les relacions multilaterals, el Govern ha refermat la seva aposta pel multilateralisme amb un nou acord de col·laboració amb ONU Habitat que vol fer de Catalunya un centre d'excel·lència internacional en urbanisme sostenible, resiliència, i que posa el focus en un dels àmbits centrals actualment per a la societat catalana i també per al Govern de Catalunya i per a aquests pressupostos, com és l'habitatge.

A més, aquestes darreres setmanes el Departament també ha privilegiat la seva atenció als catalans i catalanes a l'exterior. D'una banda, com sempre, estant al seu costat quan s'han pogut trobar en alguna situació d'emergència en qualsevol indret del món, però també amb avenços útils com l'obtenció de l'Idcat Certificat o bé llançant noves convocatòries de subvencions per a les comunitats catalanes, o perquè els joves catalans puguin estudiar o fer pràctiques en centres i institucions internacionals. Altres prioritats que hem anat implementant en aquests tres mesos són també l'aprovació de l'Acord de govern per al Pla Catalunya Casa Palestina o bé els acords de suport a Ucraïna i a Cuba del passat 26 de maig.

Creiem en un món en diàleg i intercanvi constants i en les oportunitats que ens pot oferir una bona projecció global, més enllà dels reptes o crisis que calgui anar afrontant, reptes i oportunitats que només aconseguirem entomar i aprofitar si hi destinem els recursos necessaris. I aquesta és la voluntat d'aquest pressupost que tot seguit els presentem.

El projecte de pressupostos de la Generalitat per a aquest 2026 reflecteix una manera de governar i d'entendre Catalunya, un model que aposta per l'estabilitat, la responsabilitat i la capacitat de resposta. Estem parlant dels pressupostos més

ambiciosos de la nostra història: 49.162 milions d'euros, el que es tradueix en un augment de 9.126 milions respecte als darrers comptes aprovats, els de l'any 2023, un 22,8 per cent d'increment, un 22,8 més de recursos destinats a polítiques en benefici de la gent: sanitat, educació, polítiques socials, infraestructures. Uns pressupostos amb vocació de transformar el creixement econòmic en benestar. Uns pressupostos ambiciosos i de mirada llarga que volen atendre les necessitats immediates de la ciutadania, però que també aspiren a transformar Catalunya i preparar-la pels reptes futurs.

Amb la incorporació dels acords assolits amb Esquerra Republicana i els Comuns, els comptes suposen un salt endavant en àmbits com l'autogovern, el progrés social, la cohesió territorial, l'impuls a l'habitatge o la defensa del català, amb un impacte de 4.693 milions per al període 2026-2030. Més enllà de les grans xifres, el més rellevant és a què dediquem aquests recursos. Els pressupostos aprovats pel Govern destinen 2 de cada 3 euros als serveis públics, sens dubte un missatge clar i inequívoc sobre el rumb que volem emprendre el país i, per tant, també la seva Administració.

Pel que fa al pressupost del departament que encapçalo, és important assenyalar que es tracta del pressupost més elevat des que es va crear aquest departament fa deu anys: un pressupost de 143,4 milions d'euros, 50,4 milions d'euros més que en el darrer pressupost. Un pressupost destinat íntegrament a l'acció exterior i a la cooperació al desenvolupament. Un pressupost que respon a dos principis. El primer, a l'ambició d'aquest Govern per exercir plenament les seves competències en acció exterior. Ambició perquè Catalunya tingui una veu pròpia, estable i responsable al món. I el segon, a fer possible el compliment íntegre dels acords d'investidura amb els grups parlamentaris d'Esquerra i dels Comuns i dels acords posteriors als que hem anat arribant amb aquestes forces polítiques. Un pressupost que, a més, es justifica per la tasca que s'ha dut a terme en els darrers temps, on s'han assolit objectius importants i s'han aconseguit percentatges d'execució del 93 per cent tant per a l'any 2024 com per al 2025.

Aquest projecte de pressupost s'articula en tres grans prioritats, com els vaig explicar el març passat: el de l'acció exterior exercida directament pel Govern, amb una

dotació de 43,8 milions, la cooperació al desenvolupament, amb 85,6 milions d'euros, i el suport a l'acció exterior que duen a terme diverses entitats i altres administracions del país, amb 14 milions d'euros.

Pel que fa a l'acció exterior del Govern, la primera prioritat, em centraré en tres punts, que són la influència de Catalunya a la Unió Europea, la participació en l'entorn multilateral i la projecció econòmica del país. Catalunya i la Unió Europea. El Pla de govern d'aquesta legislatura expressa la voluntat del Govern de posicionar Catalunya com a actor proactiu dins del projecte europeu, apostant per la presència en els espais clau de la Unió per tal de participar activament en la definició de les polítiques europees que afecten el futur de Catalunya. Això esdevé més important que mai en un moment en què la transcendència dels debats actuals a la Unió, ja sigui en matèria de competitivitat, de reindustrialització o el marc financer pluriennal, tindran un impacte directe en les polítiques públiques de la Generalitat i un ressò clar amb iniciatives pròpies tant estratègiques com són per nosaltres el Pla Catalunya lidera o el Pacte nacional per la Indústria. Per aquest motiu, el Pla Brussel·les constitueix el full de ruta que utilitzarem per garantir, en tots els àmbits que ho requereixin, una incidència més estratègica, coordinada i proactiva per tal de maximitzar la presència i la capacitat d'influència de Catalunya en els espais i processos de presa de decisions de la Unió Europea.

D'aquesta manera, el Departament seguirà impulsant actuacions estratègiques en diversos àmbits. En primer lloc, el reforç de la participació en el sistema institucional de la Unió Europea. Segons els acords d'investidura amb Esquerra Republicana, i seguint aquests acords, la Generalitat ha incrementat de manera molt significativa la seva presència i participació al Consell de la Unió Europea –formacions de pesca, d'educació, de cultura– i assumirà en aquest segon semestre la representació autonòmica en l'àmbit d'esports.

Amb el recent acord per a l'activació de la Subcomissió d'Afers Europeus i Acció Exterior Generalitat-Estat, que havia caigut en l'oblit, seguirem treballant per reforçar i ampliar aquests espais de participació allà on es prenen decisions importants. També estem treballant i seguirem treballant en col·laboració amb el ministeri per garantir l'oficialitat del català a la Unió Europea, mentre anem obrint espais per a la

seva utilització quotidiana en les institucions de la Unió Europea. Al Comitè de les Regions hem liderat l'adopció d'un dictamen sobre la localització de l'instrument d'inversions de la Unió Europea, el Global Gateway, dictamen aprovat al plenari per unanimitat, i desenvolupem ara un clar lideratge en àmbits com l'habitatge, els debats sobre el proper marc financer o sobre les iniciatives relatives a la reindustrialització de la Unió Europea.

En relació amb els comitès d'execució de la Comissió Europea, hem obtingut representació de la Generalitat en trenta-dos comitès per al període 2026-2029, una xifra rècord que dobla el nombre de comitès del període anterior. Però, ara cal seguir coordinant i acompanyant aquesta representació per tal de maximitzar el retorn de la presència en espais tan estratègics per nosaltres com el Comitè Coordinador de Fons Estructurals i d'Inversió, el Comitè de Pesca i Aqüicultura, el Comitè sobre Estratègia Marina o el Comitè de Qualitat de l'Aire, per citar alguns d'aquests trenta-dos comitès. La Delegació del Govern davant la Unió Europea treballa diàriament amb la Comissió Europea i el Parlament Europeu per traslladar la veu i defensar els interessos de Catalunya en tots els àmbits considerats fonamentals.

En segon lloc, la determinació d'incidir en àmbits clau com el futur pressupost de la Unió Europea i les reformes que aquest introdueixi en instruments clau per a Catalunya com la política agrícola, el programa Horizon o el programa Erasmus+, o el disseny i progressiu desplegament d'iniciatives com l'accelerador industrial de la Unió Europea o el nou Fons Europeu de Competitivitat, d'interès estratègic per als actors clau del nostre teixit productiu, sigui recerca química o el sector automobilístic. Tots ens hi juguem molt en aquests temes i un Govern seriós i responsable no pot renunciar a cap aliança o acord que ens permeti fer avançar els nostres interessos.

En darrer lloc, en matèria de finançament europeu, el Departament reforçarà la seva actuació per aprofitar al màxim els fons europeus per part de les entitats públiques i privades de Catalunya. Per fer-ho, mantindrem i intensificarem els vincles amb els agents del país, des dels operadors econòmics, agents socials, entitats europeistes i molt especialment la joventut, la part de la societat més genuïnament proeuropea, per tal d'acostar els debats europeus a la societat catalana, promoure la seva participació i tenir en compte les seves perspectives.

El segon punt a considerar se centra en el suport del multilateralisme, com he esmentat a l'inici, vivim un moment marcat per profundes transformacions globals i, malauradament, per un retrocés dels valors democràtics arreu del món. Davant d'aquest context, el Govern reafirma el seu compromís amb el multilateralisme, amb la democràcia i amb un ordre internacional basat en normes. Per això reforcem les relacions amb organitzacions internacionals de primer nivell com les Nacions Unides i altres organismes multilaterals, així com amb les xarxes internacionals de les quals Catalunya forma part. En un moment en què el sistema de Nacions Unides pateix retallades de finançament, el Govern de Catalunya no només manté sinó que referma el seu compromís amb el multilateralisme i per això hi destinem 2,21 milions del pressupost del 2026. Volem reforçar el paper de Catalunya com un actor global actiu, responsable i influent, capaç de contribuir de manera efectiva als grans reptes globals, com deia abans, i a l'enfortiment d'un sistema multilateral més inclusiu i eficient.

I això es fonamenta en tres línies principals: la col·laboració amb organismes internacionals aprofitant espais de diàleg i cooperació: Unesco, ONU hàbitat, ONU Dones; la defensa dels interessos i la incidència de Catalunya en els principals debats i xarxes internacionals de regions, com l'aliança de tecnologies disruptives i emergents, el Partenariat Mediterrani per a l'Acció Climàtica o la Xarxa Mundial de Ciutats i Governos Locals i Regions, i, en tercer lloc, la construcció d'una acció coherent i coordinada entre tots els departaments del Govern de la Generalitat. A més, com ja saben, hem fet un pas endavant en la nostra relació amb la UNESCO i amb l'Organització Mundial del Turisme. Un pas que ara ens permet comptar amb un representant específic de Catalunya en el si de la delegació d'Espanya i que culminarà amb l'obtenció de l'estatus de membre associat en aquestes dues organitzacions.

Cal destacar també que en un context global marcat per un retrocés dels drets de les dones i un augment de les desigualtats, l'aposta transformadora per situar la igualtat de gènere, els drets humans i la justícia global al centre de l'acció exterior de Catalunya no es limita a incorporar la perspectiva de gènere, sinó que pretén transformar les estructures de poder que generen desigualtat, integrant de manera transversal el feminisme

Fitxer 32CUEAE3

en la definició, implementació i avaluació de totes les polítiques d'acció exterior.

Busquem garantir una actuació coherent i alineada de tot el Govern, generar noves aliances internacionals i reforçar la nostra capacitat d'incidència per avançar cap a una igualtat real i efectiva a escala global.

Catalunya aposta més per una aproximació estratègica als diversos territoris i orientada a construir aliances sòlides, selectives i basades en oportunitats i interessos compartits a nivell polític, econòmic i social.

En aquest sentit, l'aprovació de l'estratègia Àsia marca un primer pas en aquesta direcció, consolidant una agenda pròpia, amb els principals actors de la regió. També s'hi suma l'elaboració de l'estratègia per a l'Amèrica Llatina, que permetrà reforçar la presència de Catalunya en espais centrals de cooperació i incidència.

Els memoràndums d'entesa s'han consolidat com una eina clau de l'acció exterior del Govern, per estructurar i aprofundir les relacions bilaterals amb socis internacionals estratègics, assegurant una cooperació estable i orientada a resultats concrets.

Aquests acords es despleguen de manera operativa a través de plans de treball que defineixen àmbits prioritaris, accions concretes i mecanismes de seguiment, garantint-ne la implementació efectiva.

En aquest marc, Catalunya ha avançat en la negociació i signatura de diversos memoràndums amb regions i territoris clau, com Kyoto, al Japó, Jiangsu i Hainan, que he esmentat, a la Xina o Jalisco, a Mèxic, així com en l'elaboració dels corresponents plans de treball, com és el cas, en aquest moment, de Califòrnia, de Gal·les o de Flandes, entre d'altres.

El tercer punt a considerar és l'acompanyament i l'impuls de la projecció econòmica del país, perquè, diputades i diputats, també és responsabilitat del Govern i d'aquest departament acompanyar el bon moment internacional del que gaudeix Catalunya.

El 2025, malgrat el debilitament de les normes de comerç internacional i dels aranzels americans, Catalunya va exportar per un total de 100.779 milions d'euros,

un 0,6 més que l'any anterior, sent aquest el tercer exercici consecutiu on se superen els 100.000 milions.

Una xifra que demostra molt més que la nostra capacitat exportadora. També mostra la imatge d'una Catalunya dinàmica i oberta al món que hem d'acompanyar i hem de promocionar.

És en aquesta feina on les nostres delegacions també han de ser capaces de jugar un paper de manera coordinada amb les xarxes d'oficines d'acció allà on siguin presents.

La seva missió no és només la representació institucional de Catalunya, aquesta és la principal, però és també servir d'antenes i de ponts, detectar oportunitats, establir relacions amb governs, centres de recerca i universitats de referència, empreses i ecosistemes d'innovació als països que cobreixen, i traslladar aquest coneixement per enfortir les nostres capacitats internes.

En definitiva, la nostra tasca és també ajudar la societat catalana a projectar-se en un món cada vegada més complex i competitiu. I, en aquest context, l'acció exterior no és cap luxe institucional; és una palanca estratègica per generar oportunitats per a la nostra ciutadania, tant aquí com a fora.

Aquesta acció exterior s'executa gràcies a diversos instruments que fan possible la consecució dels objectius, fonamentalment la delegació davant la Unió Europea i les delegacions del Govern a l'exterior. Unes delegacions que hem volgut enfortir i ampliar, en línia amb els acords d'investidura amb Esquerra Republicana, per consolidar el seu paper com a instruments al servei dels departaments del Govern, però també d'altres institucions i entitats, facilitant contactes i serveis. I és per això que hem previst augmentar el seu pressupost en 2,3 milions d'euros, arribant a la xifra de 18,81 milions en total.

Amb l'aprovació del decret del passat 25 de novembre, es dona compliment al compromís de l'inici de legislatura de consolidar i ampliar aquesta xarxa. Estem treballant, en aquest moment, per reforçar la presència institucional a tres indrets, que vostès ja coneixen.

Al Canadà, concretament a Montreal, al Quebec, per estrènyer les relacions ja existents amb aquest soci històric i ampliar-les a tot el país, en un context en què s'afavoreixen els intercanvis econòmics, polítics i culturals, i en què Canadà busca apropar-se a Europa.

A Jordània, com a punt estratègic per vertebrar la nostra política de cooperació i la nostra relació amb la part més llunyana de la Mediterrània oriental, i a la Xina, pel seu paper d'actor global en el marc de l'estratègia Àsia.

Així mateix, en el marc dels treballs de consolidació de la xarxa de delegacions, i amb la voluntat d'enfortir-les i seguir avançant en el seu desplegament, aquest Govern preveu modificar, properament, el Decret 61/2017, per tal d'adaptar el marc regulador de les delegacions a les necessitats actuals i reforçar-ne la seguretat jurídica, tot garantint la coherència i l'estabilitat del model en el seu conjunt. Apostem per la simplificació normativa, l'optimització dels recursos, amb l'objectiu de promoure una gestió més eficient i la millora de l'execució pressupostària.

Abans de passar a la segona pota d'aquest pressupost, he de fer una menció obligada a un acord ja en ferm d'aquesta legislatura, i que posa en valor l'acció d'aquest Govern i de l'anterior, la llei de creació del cos d'Acció Exterior, fruit també de l'acord amb Esquerra Republicana. Una llei molt esperada, que va comptar amb el suport d'una majoria d'aquesta cambra el maig de l'any passat.

Com saben, el desplegament del cos té per missió dotar a l'Administració d'un col·lectiu estable de personal especialitzat en relacions internacionals per reforçar la incidència de la Generalitat, d'acord amb els interessos de Catalunya en els organismes de la Unió Europea i multilaterals, de manera sectorial i alhora coordinada en els àmbits de cadascun dels departaments.

Més enllà de cobrir una mancança històrica, aquest cos permetrà establir les bases d'un model de professionalització i continuïtat institucional en l'àmbit europeu i internacional, facilitarà l'acumulació de coneixement, l'ordenació d'itineraris professionals, la mobilitat interna i l'aprofitament estratègic de l'experiència adquirida pel personal de la Generalitat en contextos internacionals.

En aquest mateix sentit, la nostra prioritat és formar, capacitar i mobilitzar personal de l'Administració perquè puguem garantir la presència de professionals propis en

institucions europees i organismes internacionals, amb la clara voluntat d'impulsar una política estratègica de recursos humans i de talent orientada específicament a reforçar la nostra acció exterior.

Els destacaments, les estades, les experiències formatives internacionals constitueixen una de les vies més efectives per incrementar la influència i l'expertesa d'un Govern en espais supranacionals, especialment quan no es disposa de tots els mecanismes formals de decisió directa.

Això facilita la creació de xarxes professionals, la generació de confiança, l'intercanvi de coneixement especialitzat i enforteix la reputació institucional, incrementa la capacitat de cooperació amb els actors europeus i internacionals.

La segona gran prioritat del departament és la cooperació al desenvolupament. Una aposta clara amb què volem fer palès que Catalunya assumeix la seva responsabilitat com a part d'una comunitat més gran. És una política de país posada en marxa i desenvolupada al llarg de molts anys. Recordin que la llei de cooperació es va aprovar el 2001 per unanimitat. Eren altres temps.

El 2026 és un any crucial per a la política de cooperació al desenvolupament. Suposa el darrer exercici d'execució del cicle 23-26 i l'any d'elaboració d'un nou pla director, que ha de definir les prioritats i instruments de la cooperació catalana per als pròxims quatre anys.

El pla director 2027-2030 ha de guiar aquesta política cap a la data del 2030, moment de la revisió de l'agenda global de desenvolupament en el marc de les Nacions Unides i de compliment del 0,7 per cent, segons estableixen els acords d'investidura.

L'escenari internacional, en el qual s'inscriu l'elaboració del nou pla director, i aquest exercici pressupostari estan marcats per grans desafiaments. L'increment de les tensions i els conflictes, les noves formes de desigualtat, els impactes agreujats per la crisi climàtica, la vulneració del dret internacional humanitari i el debilitament dels marcs multilaterals han configurat un context d'incertesa que, en molts espais, ha anat acompanyat d'un qüestionament explícit de les polítiques de cooperació internacional.

Es parla de canvi de paradigma, caracteritzat per una davallada històrica de l'ajut oficial al desenvolupament, agregat dels països de l'OCDE, un vint-i-cinc per cent, i la transició cap a lògiques cada cop més bilaterals i transaccionals de cooperació internacional.

En virtut de l'acord adoptat amb el Grup dels Comuns, aquests pressupostos posen de relleu que la política de cooperació al desenvolupament és una expressió essencial del compromís de Catalunya amb un món més just, sostenible i en pau, redoblant l'esforç de finançament i, alhora, impulsant un nou model de cooperació basat en els valors compartits, l'ampliació d'aliances, la innovació en els instruments i la connexió amb la ciutadania.

El Govern planifica un total d'ajut oficial al desenvolupament de gairebé 127 milions d'euros, d'acord amb les previsions dels diferents departaments i unitats de la Generalitat de Catalunya que participen de la política de cooperació al desenvolupament.

Aquest pressupost situa l'esforç de finançament prop del 0,32 per cent dels ingressos corrents no condicionats, per sobre de la mitjana dels països de l'OCDE i en la ruta de l'assoliment de la fita del 0,7 per cent.

Aquesta evolució respon principalment al creixement de l'AOD del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior, més concretament, a una ampliació significativa del pressupost assignat a l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, que incrementa 45 milions d'euros respecte del seu darrer pressupost aprovat. Aquest augment ens permet, a més, ampliar el nostre radi d'acció i incrementar la nostra eficàcia. La cooperació catalana s'articularà entorn a cinc palanques de canvi.

En primer lloc, posar el focus en les agendes i processos capaços de promoure canvis estructurals i valor diferencial, com són la governança democràtica territorial, la transformació en clau feminista, les transicions justes, la cultura de pau i els sistemes de protecció, acollida i garantia de drets humans.

Aquesta aposta dona més compliment a l'acord d'investidura, que posa l'enfocament feminista i el Fòrum Català per la Pau en un lloc central en la definició de prioritats d'aquest Govern.

Aquest any el Govern està elaborant, elaborarà el pla director país de pau, que remetrà al Parlament, i aquest pla es farà a partir de les conclusions rebudes del Fòrum Català per la Pau. L'objectiu final serà dotar a Catalunya de la seva primera política pública de pau, amb una intervenció important dels membres d'aquesta cambra.

En segon lloc, reforçar la vinculació amb la ciutadania. Cal privilegiar la connexió de la política de cooperació amb la gent, especialment amb la gent jove. I, en tercer lloc, revisar i renovar els instruments, per tal de fer-los més eficients i flexibles, que generin impacte, s'ajustin a les necessitats i mobilitzin aliances i recursos addicionals.

En aquesta línia, aquest 2026 obrirem, per primera vegada, una convocatòria d'innovació tecnològica, digital i social, i avançarem en el disseny d'instruments de concertació i de cooperació financera, anant també cap a fórmules que permetin mobilitzar recursos més enllà de les institucions.

A més a més, cal que la nostra cooperació integri la dimensió geopolítica, ampliant les aliances i la capacitat d'incidència, amb accions emblemàtiques, com la iniciativa conjunta amb la Comissió Europea per a la localització del Global Gateway, promoure la coordinació entre les entitats i institucions catalanes que treballen en el marc de l'equip Catalunya, Colòmbia, el Marroc, a Mesoamèrica, i acompanyar l'impuls i desplegament del Centre Català d'Empresa i Drets Humans.

Defensem l'increment en cooperació amb una convicció molt clara. No estem parlant només de recursos, sinó d'impactes. No estem parlant només de compromisos, sinó de resultats. No estem parlant només de valors, sinó de persones a qui ajudem a dignificar la vida. Com vaig dir en la meva anterior compareixença, la cooperació al desenvolupament no és una despesa; és una inversió.

Una altra raó per incrementar el pressupost de cooperació al desenvolupament és el nostre programa d'acollida temporal per a persones defensores dels drets humans, que ha arribat a la seva desena edició.

Ahir, justament, vaig tenir l'honor de reunir-me amb algunes d'aquestes persones, i els he de dir que els seus testimonis no et deixen indiferent. Aprovar aquests pressupostos ens permetrà ampliar el programa i arribar a més persones. I no és un

gest simbòlic; és una contribució directa perquè la defensa pacífica dels drets humans pugui continuar.

En l'àmbit de l'acció humanitària, el Govern continuarà col·laborant amb agències com ACNUR, UNICEF, el Programa Mundial d'Aliments, UNRWA i OCHA, contribuint a respostes ràpides i eficaces en crisis infrafinançada.

Aquí vull esmentar, en primer lloc, la nostra acció a Ucraïna, després de quatre anys de guerra, que han generat una crisi d'una magnitud que no podem ni volem ignorar. L'actuació de la Generalitat se centra en tres grans àmbits.

L'acció humanitària, mitjançant el finançament directe a organismes amb capacitat

Fitxer 32CUEAE4

de resposta humanitària sobre el terreny, el suport institucional a través de la relació amb el consolat general ucraïnès a Barcelona, l'ambaixada i el contacte directe amb diversos governs regionals ucraïnesos i les actuacions interdepartamentals per garantir la protecció i acollida de la comunitat ucraïnesa a Catalunya, amb la implicació dels ens locals i de la societat civil. Aquest dimarts passat, el Govern va acordar ampliar l'ajuda humanitària a Ucraïna. En primer lloc, amb una contribució al Pla de Resposta Humanitària per a Ucraïna, mitjançant una aportació de 800.000 euros al fons humanitari per a Ucraïna que gestiona l'Oficina de les Nacions Unides per a la Coordinació d'Assumptes Humanitaris. Això ens permetrà donar suport a les necessitats de la població ucraïnesa, incloses, entre d'altres, les activitats vinculades a la preparació per a l'hivern, amb la previsió que OCHA posi en marxa una assignació específica per a la següent campanya hivernal. En segon lloc, el Govern farà possible l'enviament de generadors elèctrics i altres recursos crítics als governs regionals ucraïnesos. En concret, Catalunya farà una contribució econòmica al programa de suport directe de l'Associació Europea per a la Democràcia Local, una xarxa global d'autoritats locals i regionals i un actor clau a la regió des de la invasió russa. En el mateix sentit, el Govern va acordar impulsar accions i projectes per promoure el rol de les regions com a actors essencials en el procés de pau i reconstrucció, mitjançant una participació activa a través de l'Aliança Europea de Ciutats i Regions per a la Reconstrucció d'Ucraïna, a la qual el Govern es va adherir

el 2023, i en aquelles xarxes en què l'executiu lidera iniciatives de veïnatge i cooperació territorial com la Conferència de les Regions Perifèriques Marítimes o l'Assemblea de Regions Europees. Però més enllà de l'ajuda humanitària, el que es defensa a Ucraïna són els mateixos valors que fonamenten el projecte europeu: la democràcia, l'estat de dret i la llibertat.

Per altra banda, davant la greu crisi econòmica, social i energètica que es viu a Cuba, l'acord de Govern de dimarts passat també contempla una aportació de 440.000 euros que servirà per proporcionar assistència humanitària urgent als ciutadans i ciutadanes en situació de vulnerabilitat. Aquesta aportació es distribuirà amb 290.000 euros al Programa Mundial d'Aliments de les Nacions Unides, que reforçaran la seguretat alimentària i la nutrició de la població a través de menjadors comunitaris de l'Havana. I d'altra banda, es destinaran 150.000 euros a acompanyar les entitats que treballen sobre el terreny i que tenen convenis d'acció humanitària vigents amb l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament. A través d'aquest acord, el Govern contempla mantenir una coordinació més estreta amb el sistema de Nacions Unides, la Unió Europea i altres actors internacionals per contribuir a una resposta humanitària coherent, coordinada i eficient a Cuba. Però més enllà de l'aportació en acció humanitària, l'acord de Govern també preveu el suport a les comunitats catalanes establertes a l'illa, especialment la Societat de Beneficència de Naturals de Catalunya a l'Havana, en el marc de les seves funcions socials, culturals i assistencials. A més, es desplegaran accions de suport per a la preservació del patrimoni històric d'aquesta entitat.

I com ja vaig esmentar a la darrera compareixença, al mes de març, vull recordar la tasca duta a terme a Palestina. La cooperació catalana manté un compromís sostingut amb la protecció de la població civil, el reforç de la resiliència comunitària i el suport a la societat en un context de crisi humanitària continuada. En aquest marc s'inscriu el pla Catalunya, casa Palestina, una estratègia d'acompanyament integral davant d'una crisi humanitària d'enorme gravetat i llarga durada. El pla incorpora també instruments específics com Campus Palestina, Palestina Cultura i Palestina activa, orientats respectivament a l'àmbit universitari, cultural i a la protecció temporal de periodistes i activistes en risc. Tot aquest treball complementa les diferents accions a desenvolupar sobre el terreny i s'acompanya de recursos

econòmics específics: 2,5 milions destinats a acció humanitària als territoris palestins, 8 milions per a projectes de desenvolupament i educació global i 1,5 milions per a les accions de Casa Palestina. Parlem, en definitiva, d'acompanyar una població que afronta una de les crisis humanitàries més persistents del món i del dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i esperança.

La tercera prioritat en aquests pressupostos és el suport a l'acció exterior de país. És a dir, s'emmarca dins la projecció internacional de Catalunya a través del treball de les entitats, del teixit associatiu, acadèmic, cultural i institucional, amb un total de 14 milions d'euros.

En primer lloc, el suport a entitats. Parlem de col·laboració directa amb diverses organitzacions, en particular el suport a entitats consolidades... perdó, consorciades amb la Generalitat, com l'ICIP, Catalunya Internacional, l'institut d'estudis de la Mediterrània, el Cidob, Casa Amèrica, Casa Àsia, l'IBEI o el Consell Català del Moviment Europeu, però també de totes aquelles entitats catalanes que volen internacionalitzar les seves accions. Un país amb una acció exterior robusta necessita d'entitats que connectin una part de la societat amb alguns dels seus àmbits. Aquest ecosistema d'entitats especialitzades no es construeix d'un dia per l'altre. Requereix continuïtat, estabilitat i recursos. Sense pressupost suficient perdríem capacitat d'anticipació en un món canviant, reduiríem la nostra presència en espais on es prenen decisions clau i debilitaríem la xarxa de complicitats que tant costa teixir.

Un altre element rellevant són els ajuts a les comunitats catalanes a l'exterior. Com bé saben, hi ha reconegudes 157 comunitats, casals, oficials arreu del món. Aquestes comunitats a l'exterior promouen i fomenten la cultura catalana i també l'ús de la nostra llengua. A més, són una xarxa de suport per als catalans i catalanes que viuen a l'estranger. L'ensenyament del català a l'exterior va augmentar el 2025. El Govern hi va destinar 286.000 euros, cosa que representa un increment de gairebé el quaranta-dos per cent respecte de l'any anterior. Aquest augment de recursos va permetre a moltes comunitats catalanes organitzar més activitats formatives. Entre el 2024 i el 2025, aquestes activitats han crescut per sobre del vuit per cent. Ara hi

destinem 1,2 milions, de manera que els casals disposin de més recursos i puguin continuar organitzant, entre d'altres activitats, aquests cursos de llengua catalana.

Pel que fa a la formació i especialització, el desplegament de les polítiques de talent té un calendari previst amb un conjunt de fites que ja s'estan executant. Per citar alguns exemples, el programa de pràctiques professionals remunerades del departament, aprovat per l'acord de Govern del passat 2 de desembre, complementa el programa de noves vocacions professionals al servei públic i s'adapta a les particularitats pròpies de l'acció exterior. En xifres, el programa preveu beneficiar dos-cents joves catalans en quatre anys, repartides entre els serveis centrals del departament i les delegacions amb un pressupost de 600.000 euros per al període 26-29. També s'ha elaborat un conveni de pràctiques amb les universitats públiques i un conveni amb l'IBEI a punt de la seva signatura. Aquests dos convenis s'articulen sobre la base d'un conjunt de mesures, entre les quals... S'articulen sobre la base d'un conjunt de mesures, entre les quals hi trobem destacaments en institucions europees i organismes internacionals, estades a les delegacions, beques per a estudis internacionals al Col·legi d'Europa i a altres institucions universitàries i les pràctiques professionals remunerades, que aborden el desenvolupament del talent públic en totes les seves dimensions: formació, mobilitat, professionalització i retorn. Des de l'abril s'estan executant les convocatòries de beques Canigó-Francesc Vendrell, amb un important increment de sol·licituds respecte del 2025, i d'això ens en felicitem. L'horitzó és ambiciós: en el futur volem avançar cap a un model de gestió integral del talent i crear una xarxa estable de perfils joves especialitzats en relacions amb la Unió Europea i l'acció exterior.

Per últim, un dels instruments més recents, que també vull destacar, és el programa temporal de foment de les activitats europees per part dels municipis catalans, inclosa l'assistència especialitzada en matèria de fons europeus de gestió directa. En un context europeu de transformació, els governs locals són actors clau en la implementació de les polítiques de la Unió Europea. Reforçar la seva dimensió europea és essencial per traduir aquestes polítiques en resultats tangibles al territori i millorar la capacitat d'incidència i captació d'oportunitats d'acord amb l'agenda urbana de la Unió Europea. Molts municipis, especialment els més petits, senzillament no tenen la capacitat tècnica per competir en convocatòries cada

vegada més exigents. Per aquest motiu, ho farem realitat a través de dues mesures. Primer, un programa temporal que ofereix suport intensiu als governs locals per a la captació de fons europeus de gestió directa, amb especial atenció als municipis de menys de vint mil habitants. Per primera vegada, la Generalitat va més enllà de l'assessorament puntual per oferir un acompanyament operatiu als ens locals al llarg de tot el cicle del projecte. Ho farem amb un equip de professionals amb una durada inicial de tres anys i amb una avaluació anual dels resultats. La dotació inicial prevista per al 2026 és de 250.000 euros per a l'oficina tècnica, amb un cost de 818.000 euros per als tres anys de la seva durada a càrrec de la despesa corrent del departament. Per primer cop, els municipis comptaran amb assistència tècnica des de la fase d'identificació d'oportunitats, passant per l'elaboració, la presentació i el seguiment dels projectes susceptibles de rebre fons de gestió directa de la Comissió Europea, com són els programes Horizon Europe, Erasmus+ o el programa Ciutadans, Igualtat, Drets i Valors. Avui dia, la participació municipal en aquests programes representa menys del tres per cent del total captat per entitats catalanes. Per tant, hi ha un enorme marge de millora que el país no es pot permetre perdre. Aquest programa contribuirà a millorar l'aprofitament dels fons europeus per part dels municipis i els posicionarà de cara a la competència creixent que presenta el nou marc financer europeu. En segon lloc, consolidem una eina estructural, una convocatòria anual estable de subvencions per a ens locals, dotada amb 1 milió d'euros per potenciar projectes d'internacionalització amb clara dimensió europea i retorn directe al territori. Hem elaborat unes noves bases reguladores per assegurar que es financen projectes estratègics amb impacte local que contribueixin de manera efectiva a la internacionalització dels municipis. La convocatòria, que tindrà caràcter anual i permetrà projectes de fins a vint-i-quatre mesos, s'estructura en tres grans línies orientades a estratègia, capacitats i execució de projectes: una línia de disseny d'estratègies i plans d'internacionalització dels ens locals, una segona línia de cooperació tècnica urbana i d'intercanvi de coneixement entre governs i una tercera línia d'implementació de projectes d'internacionalització amb impacte territorial. Tot plegat ho farem reforçant la col·laboració amb els governs locals, amb les diputacions i amb les entitats municipalistes, a través d'un nou grup de treball en el marc del Consell d'Acció Exterior i Relacions amb la Unió Europea, en el qual hi som

presents. Hem de garantir la coordinació institucional amb el món local català, la governança multinivell i l'eficiència administrativa, perquè una Catalunya amb vocació global també es construeix des de cada municipi, reforçant la seva capacitat d'influència, d'atracció d'oportunitats i de connexió amb Europa.

Diputades i diputats, el pressupost que els presento avui està centrat en els reptes i l'acció exterior del país. És fruit de la concertació i la negociació i ens permetrà actuar en un marc de prioritats clares i ben definides. Un pressupost expansiu per a una acció exterior més ambiciosa i capaç de confrontar els reptes del moment actual i de fer-ho mitjançant nous instruments i amb aliances reforçades. Una acció exterior amb el suport de la Cambra. Catalunya és una terra amb una llarga vocació de projecció internacional, que sempre ha buscat noves oportunitats, superant distàncies i fronteres, que exporta valors com el diàleg i la cooperació i que alhora vol contribuir al progrés col·lectiu compartint una manera d'entendre el món. Aquest és un executiu que s'esforça per governar millor, per refermar la confiança dels ciutadans i per arribar a acords, a pactes. Volem dur a terme les iniciatives acordades, volem desenvolupar els nostres projectes i per això necessitem uns pressupostos com els que presento perquè Catalunya avanci. El futur del món no està escrit, però el present ens presenta tendències preocupants. Lluitar contra aquestes tendències ha de ser la prioritat de totes les institucions que comparteixen el respecte dels principis bàsics de la democràcia i de l'estat de dret. Aquesta feina és massa important per deixar-la en mans dels altres. Tots ens hi hem de posar. El mes de març passat vaig apel·lar a la seva responsabilitat. Ara considero que

Fitxer 32CUEAE5

tots estem obligats a abandonar la nostra zona de confort i demostrar que som capaços d'unir esforços a l'hora de defensar els valors sobre els quals es fonamenta la nostra societat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Ara és el torn de la intervenció dels grups parlamentaris. Farem, com és habitual, de major a menor. I, en primer lloc, és el torn del Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula per deu minuts el diputat Francesc de Dalmasas Thió.

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies, presidenta. Miri, conseller, nosaltres no participarem d'aquesta comèdia – no participarem d'aquesta comèdia. Estem creant un precedent realment perillós en aquest Parlament. Estem creant una realitat que no hi és, al carrer –no hi és. No hi ha cap clam per estabilitzar ni per consolidar el Govern Illa, al contrari. És més, un dels seus socis de legislatura, Esquerra Republicana, va fer la seva campanya dient que eren la garantia de que vostès no governessin Catalunya.

El que sí que hi ha és una Catalunya col·lapsada. Ens ho diu el personal sanitari, ens ho diuen els docents. Col·lapsada a les rodalies, no tenim els mitjans per fer recerca, col·lapsada a les infraestructures, preocupacions per habitatge, per seguretat. I, per tant, la nostra esmena a la totalitat és un no al Govern Illa, però sobretot és un no a aquesta ficció. És un no –és un no– a haver de triar entre la corrupció espanyola d'esquerres i la corrupció espanyola de dretes. Nosaltres seguim dient que triem Catalunya. És un no a la desesperança, a la rendició i a l'espanyolització. Però també és, especialment aquí avui, una aposta per la democràcia, pels drets humans i per la independència.

Miri, conseller, vostè avui marxarà molt content, perquè té els vots assegurats. Els té de fa temps, eh? Ja ho dèiem: des del primer dia que és evident que vostès aprovarien els pressupostos amb Esquerra i Comuns. No calia aquesta comèdia. No calia el permís de la senyora Montero ni de les eleccions andaluses perquè poguessin, finalment, aprovar els pressupostos, com tothom sabia que faria.

Però, com a independentista, però de forma preocupant també com a demòcrata, avui és un mal dia, perquè vostè ha de saber que a la comissió d'exteriors, a diferència de moltes altres comissions d'exteriors d'altres parlaments europeus, tenim l'orgull de dir que ens agrada fonamentar-nos en drets civils, en drets polítics, en principis democràtics essencials. I, com a demòcrata, a mi em preocupa que es consolidi un govern que trepitja impunement drets civils i drets polítics sense

conseqüències. Són, sense cap mena de dubte, el Govern amb pitjor qualitat democràtica que ha tingut Catalunya, la Catalunya contemporània.

La setmana passada jo vaig fer una xerrada amb l'Albert Forcades, el manifestant pacifista que el seu Govern volia enviar a la presó, el manifestant que va veure com en seu parlamentària mentien la consellera Parlon i el director general Trapero. Això ho va fer el seu Govern. I, només gràcies a que vam tenir les imatges suficients, la consellera va haver de recollir corda i va haver de demanar disculpes per haver mentit en aquest Parlament per haver intentat enviar a la presó un manifestant pacífic.

I fa molt poc vam saber que, com en qualsevol dictadura del nivell més baix, el Govern enviava policia a infiltrar-se en reunions de grups que senzillament exercien el seu dret de protesta, el seu dret de reunió i el seu dret de manifestació. I això no ha tingut cap conseqüència. I és inadmissible, ens sembla inadmissible. I, com a independentista, evidentment, també estic preocupat, perquè en un moment en què a Espanya el règim del 78 està en la posició més feble que mai... Sabíem les clavegueres de Rajoy, d'Aznar, les de González pagant sicaris per matar rivals polítics, i ara entra en aquesta galeria de la corrupció, per la porta gran, el duo Sánchez-Zapatero. I això té implicacions molt greus per a Catalunya –molt greus.

Nosaltres, conseller, l'hem alertat sobre la Xina, l'hem alertat sobre el Marroc. Li dèiem: «És que, sap què passa? Que les dades dels catalans són molt importants.» De fet, les dades són l'or negre del segle XXI. Li dèiem: «Escolti, evidentment que s'ha de relacionar amb la Xina, però vigili, que és un país de partit únic, és un règim que té camps de concentració, centres d'esterilització on es practiquen tortures, violacions a la Xina, al Tibet.» I nosaltres ens pensàvem que fèiem una discussió geopolítica amb vostè. Estàvem pensant... Bé, vostè és de la via més pragmàtica, no? Allò del Kissinger: «Sí, són uns fills de puta, però són els nostres fills de puta.» Però no era això –no era això. Es feia per diners. Es feia per poder cobrar factures. A quant es cobrava? A tant per mort? A tant per assassinat?

I al Marroc –al Marroc– és vergonyós com l'Estat espanyol ha abandonat el Sàhara Occidental. És vergonyós especialment com els socialistes heu abandonat el Sàhara Occidental. L'altre dia teníem testimonis de desaparicions, de violacions,

d'assassinats, de tortures. Aquí tampoc discutíem de geopolítica, aquí també hi érem per diners. Quant es cobrava aquí? També per desaparició? Per tortura? I les conseqüències per al seu Govern d'aquesta vulneració de drets civils i de drets polítics, de principis democràtics essencials per part de partits que es volen democràtics, són zero –són zero. Hi insistirem tantes vegades com calgui.

El Govern del qual vostè forma part volia empresonar amb mentides –no de baixos funcionaris; de la consellera d'Interior i un director general–, dient que anava armat amb porres extensibles, i això no té cap conseqüència. Miri, felicitats. Han aconseguit dos socis, Esquerra i els Comuns, que miren cap a una altra banda, que fan que això no els hi costi absolutament res.

Més enllà de les profundes diferències polítiques, jo intento parlar amb tots els diputats d'aquesta cambra. I a dos companys els hi deia la setmana passada: «És que ni el cap de Trapero ho ha aconseguit, ni que dimiteixi Trapero ho ha aconseguit a canvi de votar els pressupostos.»

I miri, conseller, vostè es va enfadar un dia quan li deia... Em deia vostè, diu: «És que això que fa vostè de dir qui s'estima el país o no s'estima el país és lleig.» I té raó. Hi han moltes maneres d'estimar el país –moltes maneres. El que sí que ens sembla que vostè pot entendre és que a nosaltres ens sorprèn que el Govern d'un país s'estimi més un altre país o que practiqui la mentida, perquè quan vostè va de viatge i fa declaracions o somriu davant d'un cartell que diu «Gaudí is Spain» és tota una cosmovisió. I vostè està fent revisionisme al Japó quan diu «Gaudí is Spain», quan somriu davant d'un cartell que diu «Gaudí is Spain». Gaudí es va deixar apallissat i va preferir passar la nit en un calabós abans de parlar castellà. Odiava tot allò que li recordava España –odiava tot allò que li recordava Espanya. I vostè, quan està davant d'aquest cartell de «Gaudí is Spain» menteix al món –menteix al món– com la consellera Parlon va mentir en aquest Parlament.

Per tant, aquest Govern tria; tria la Xina, tria el Marroc, perquè deu pensar que els iugurs, els Tibet, els Sàhara no mereixen tots aquests programes que mereixen altres comunitats que pateixen repressió. Deu haver-hi repressions i morts de primera i de segona. Aquests no els importen. I segueixen els dictats de l'Estat

espanyol pel que fa a Turquia, com a soci comercial i militar. Dels kurds i dels yazidites ja no ens en recordem. Entre democràcia i repressió, vostès trien repressió.

I, miri, Aurora Bertrana, que és una de les meves autores preferides, té una frase magnífica –magnífica– en un pròleg, que diu: «No he cregut mai gaire en les fronteres geogràfiques, però sí que crec profundament en les fronteres morals.» A nosaltres ens sembla immoral, èticament injustificable, que és anar contra tota idea de democràcia sana, el fet d'estabilitzar el seu Govern, el Govern dels socialistes, el Govern del president Illa. Per això la nostra esmena a la totalitat. I per això li diem, conseller, «no en el nostre nom».

I deixo per al final –deixo per al final–, conseller, perquè ens ha sorprès, la seva no menció del català. Hi ha uns dies que parlen del pacte nacional per la llengua, i avui deu ser que no toca parlar del català, no? Només he parlat del català quan ha parlat de les comunitats catalanes a l'exterior que fan classes, que les fan ells. El català a Europa és important –el català a Europa és important–, és pendent, continua pendent. No han fet re. En tot cas, nosaltres li demanem si ens pot explicar quins són els usos lingüístics –quins són els usos lingüístics– del seu departament, si considera que el català és una llengua amb la qual podem anar pel món.

Sé que és difícil des de la seva cosmovisió. Miri, jo, com a diputat, m'haig de barallar amb els seus diputats per poder fer totes les reunions en aquest Parlament en català. M'hi haig de barallar! Haig de justificar-ho! Imagina't com estem. I ahir mateix –ahir mateix– el seu president, el president Illa, per mirar de justificar les corrupteles de Zapatero, va començar la intervenció en català, però quan va entrar en aquest tema va dir: «Lo digo en castellano para que nos entendamos todos.» En podria fer, si us plau, alguna menció? Com li sembla, quina consideració ha de tenir en el seu departament, quina política lingüística tenen, a on situen el català.

I, si us plau, que deixin de fer servir altres llengües en aquest país; altrament, com els obliga el seu pacte nacional per la llengua. No li estem dient cap cosa estranya. També sabem que, si no el compleixen, vindrà el conseller de Política Lingüística i dirà: «És que la majoria de l'auditori no entenia el català.» Perquè, com vostè sap, la traducció simultània o la traducció continuada no deu ser un valor que es pugui utilitzar. En tot cas, conseller, estarem amatents a la seva rèplica.

Gràcies.

La presidenta

Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula per un temps de deu minuts la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Començar per un agraïment al conseller i a tot el seu equip en aquesta compareixença i aquesta explicació d'aquests pressupostos.

L'escenari és diferent. Si fa dos o tres mesos vostès van venir aquí amb uns pressupostos que no tenien la majoria parlamentària suficient perquè no s'havien fet els deures prèviament i no s'havien negociat, avui ens trobem en un altre moment i tot sembla indicar que aquest cop sí que Catalunya tindrà uns pressupostos amb el suport d'altres grups parlamentaris.

Llavors, des d'Esquerra el que voldríem posar de manifest és que si hem fet aquest exercici és perquè, a diferència d'altres, nosaltres hem prioritzat la situació de Catalunya, la societat catalana, els catalans i catalanes i la necessitat de tenir uns pressupostos, i no el nostre partit. Hem sortit de la nostra línia pura ideològica per fer avançar el nostre país. I per això hem fet negociacions amb el Govern i hem arribat a aquest acord. Ho fem amb un sentit de país i un sentit de responsabilitat, precisament aportant a aquests pressupostos l'ambició que no té aquest Govern, una ambició nacional i social, que és la que treballa i posa en aquests pressupostos Esquerra Republicana.

De fet, si analitzem aquests pressupostos amb aquests acords amb el nostre partit, veiem que es treballa, per una banda, per donar respostes als reptes que tenim com a país, però també perquè sigui equilibrat territorialment. I és que hem de pensar en la Catalunya sencera. Tot i que la gran majoria de la població, com és el meu cas, vivim a l'àrea metropolitana, nosaltres hem aportat aquesta visió de tot el país. Per exemple, es nota en el pla de pobles, que és en contraposició al pla de barris, per a aquells municipis de menys habitants o, per exemple, el gran repte que és l'habitatge amb aquest pla Regenera per rehabilitar precisament els habitatges. Però, com deia,

ho fèiem i ho hem fet amb aquest sentit de país. Perquè és veritat que necessitàvem pressupostos, i per això aquest exercici de responsabilitat.

I, entrant en matèria del que serien pròpiament els pressupostos del departament i que vostè ha presentat, un dels acords al que hem arribat seria la presència catalana a la UNESCO. De fet, vostè feia esment d'aquests organismes multilaterals on nosaltres abans estàvem vetats com a Catalunya i que ara tindrem una presència, i això ens farà avançar com a país. Perquè ja ho vam dir fins i tot a l'inici de legislatura, amb el pacte d'investidura, que era molt necessària aquesta presència de Catalunya arreu del món per portar la veu dels catalans i les catalanes.

També ens voldríem felicitar per aquest pressupost. Creiem que és un bon pressupost, per exemple, pel que fa a pau i cooperació. De fet, s'avança en aquest assoliment del 0,7 per cent, però també amb aquest augment pressupostari en la partida cap a cooperació. I vostè hi feia referència. En el moment actual, el context global en el que ens trobem, és més important que mai reforçar aquesta cooperació.

Pel que fa a delegacions –i vostè ja sap que nosaltres sempre en fem menció; de fet, ja era un pacte d'investidura–, feia esment de l'augment de 2 milions d'euros, més de 2 milions d'euros, en la xarxa de delegacions. Per nosaltres és molt important continuar desplegant totes les delegacions de Catalunya, per tant, continuar apostant per la presència de les delegacions. Amb aquest acord de tres noves, creiem que el que cal és enfortir-les perquè de veritat siguin una institució de país.

I, per últim, sí que m'agradaria fer esment... I vostè ho deia al principi. Vam tenir molts activistes catalans i catalanes a la flotilla, i jo volia agrair la seva implicació. Nosaltres vam parlar cada dia per tal de poder fer el seguiment i que, per una banda, en primer lloc, el Saif pogués tornar, i, d'altra, tota la resta, més de vint

Fitxer 32CUEAE6

catalans i catalanes que van ser segrestats en aigües internacionals. Per tant, crec que aquesta és la línia que hem de seguir, treballar per portar ajuda humanitària al poble de Gaza. Hi ha qui parla d'alguns països, però d'altres sembla que ens n'oblidem. Nosaltres continuarem treballant per tots, tant per Palestina, el Kurdistan,

el Sàhara, per Llatinoamèrica, per fer d'aquest món un lloc millor. I per això apostem en cooperació.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del PP, i té la paraula per deu minuts el diputat Hugo Manchón.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Señor *conseller*, gracias por la comparecencia. Hoy le ha tocado a usted ser el protagonista del teatrillo del Govern. Es lo que tiene el numerito que han protagonizado ustedes, ¿no?, el PSC, Esquerra y los teloneros de los Comunes, que tenemos que pasar por estos dos veces, y la realidad es que no han cambiado ni una sola coma. Primero presentan los presupuestos sin apoyos. Esquerra finge enfado. Vuelven a presentar los mismos presupuestos, nos hacen perder el tiempo, y vuelven a soltarnos el sermón. Y ahora pues vendrá el PSC con la prosperidad compartida, «Cataluña lidera» y demás ñoñerías que siempre nos sueltan. En fin, lo de siempre.

No hay nada nuevo en estos presupuestos. La partida que más aumenta es la suya, un cincuenta y cuatro por ciento más. Se refuerza la red de falsas embajadas, que tanto le gusta al separatismo. Opacidad absoluta en la rendición de cuentas del trabajo que realiza cada delegación. ¿Cómo vuelve ese dinero a los catalanes? ¿Inversiones? ¿Se lo gastan en reuniones? No sabemos, porque siempre que se pide aquí que aparezcan los delegados pues votan en contra. También crearán un cuerpo diplomático *fake*, para esto sí hay pasta; para acabar con los barracones, las listas de espera, más ayuda a la dependencia, para eso, bueno, que esperen. Como el dinero cae del cielo, ¿verdad? Si no, que se lo digan a Zapatero –aunque él era más de joyas.

Ustedes están fortaleciendo la red diplomática que el separatismo quiere usar para internacionalizar su proyecto de ruptura y odio a España, porque ustedes son como ellos, no se diferencian en nada. Bueno, como ellos, no; son peor, porque ustedes están poniendo las bases para el futuro golpe, de manera silenciosa. Como ya no

se queman contenedores ni se asaltan aeropuertos, pues parece que el *procés* está muerto, pero no. Ustedes están haciendo lo que el independentismo jamás había conseguido: expulsión de la Guardia Civil, apertura de más falsas embajadas, más pasta que nunca para TV3, que el Gobierno de España deje de tener la voz cantante en la Zona Franca, más imposición lingüística –en la sanidad, educación, incluso multas a los comercios, que baten ustedes récord–, una agencia tributaria propia para Cataluña, 527 millones de euros en tres años. ¿Saben todo lo que se podría pagar con este dinero? Pero está claro que el PSC no se debe a sus votantes, a los que traiciona, sino a sus socios. Nosotros hemos pedido el cierre de las falsas embajadas y destinar este dinero a sanidad y educación, pero los progresistas que gobiernan para la gente pues lo ven mal.

Mire, *conseller*, usted sabe que tanto mi grupo como yo creemos en el proyecto europeo. Los padres fundadores de la Unión Europea pues son de la familia del Partido Popular Europeo. Creemos en la Unión Europea, la defendemos y sabemos que las regiones europeas y los países que la forman tienen mucho que aportar, pero todo debe hacerse con lealtad institucional y escuchando las recomendaciones y advertencias que la propia Unión Europea y la Comisión Europea lanzan. ¿Sabe qué decía la Unión Europea sobre contratos, acuerdos y relaciones con empresas chinas como Huawei? Advertencias sobre los riesgos y la necesidad de reducir dependencias estratégicas respecto a terceros países, especialmente China, en sectores sensibles y estratégicos. Y, claro, si estos presupuestos incluyen la apertura de una nueva delegación en China y habla de reforzar las relaciones estratégicas con Asia, pues creo que tiene la obligación usted hoy de responder a algunas preguntas.

Para situarnos, por si alguien anda despistado. Veintisiete de julio de 2025, Salvador Illa se reúne con directivos de Huawei en Pekín. Le acompaña usted en ese viaje. Los medios son excluidos incluso de las imágenes protocolarias, en esa reunión. Nos vamos al 31 de octubre de 2025. El Centro de Telecomunicaciones de la Generalitat adjudica un contrato por 127 millones de euros. El proyecto conectará 5.400 sedes públicas de la Generalitat, y este contrato usa equipamiento tecnológico de Huawei. Junio de 2023, la Comisión Europea determina que Huawei presenta riesgos significativamente superiores a otros proveedores de telecomunicaciones.

Noviembre de 2025, la Comisión Europea advierte formalmente de que los contratos con Huawei en sectores críticos tienen el potencial de generar una dependencia de un proveedor de alto riesgo que aumentaría el riesgo de injerencia extranjera. Mayo de 2026, informe de la UDEF. Documenta que Zapatero recibió 2,6 millones de euros...

La presidenta

Disculpi. Diputat, disculpi un moment. Li he de recordar l'article 88, que ens diu: «Els oradors han de ser cridats a tornar a la qüestió si se n'aparten.» Estem debatent els pressupostos.

Hugo Manchón García

Presidenta, no. No le voy a tolerar que me corte. Vamos a ver...

La presidenta

Estem debatent els pressupostos.

Hugo Manchón García

...usted ha escuchado al *conseller*... No, estamos debatiendo los presupuestos. Mira, lo he subrayado porque sabía que me iba a cortar, porque es su costumbre. Aquí tenemos los presupuestos de la Generalitat, Departamento de Acción Exterior. Aquí: «Apertura de una delegación en China». Otra parte: «Reforzar las estrategias con Asia». Bueno, pues yo voy a hablar de las estrategias que está llevando a cabo este Gobierno.

La presidenta

Sí, però vostè ha parlat d'altres temes. Jo li recordo que hem de parlar de pressupostos.

Hugo Manchón García

Bueno, pues antes de recordar escuche, que parece que lo trae escrito y va a soltarlo en cuanto pueda. Vuelvo. Informe de la UDEF. Documenta que Zapatero..., y recibió 2,6 millones de euros –y ahora lo va a entender, cuando lo hile– entre 2020 y 2025 en 174 transferencias de consultoras, sociedades investigadas y empresas con capital chino. *Senyor Duch*, usted tiene hoy una doble responsabilidad: tiene que

explicar qué hizo el Govern en China –esto que le digo, presidenta, que hablamos de relaciones estratégicas con Asia–, y van a abrir ustedes una embajada en Pekín, que supongo que no es solo para comer rollitos de primavera –harán algunas relaciones. Y le pregunto porque las casualidades en política no existen, y menos en el Partido Socialista. Repito, estos presupuestos incluyen la apertura de una delegación en China y habla de relaciones estratégicas con Asia.

Por ello le pregunto: ¿quién incluyó la reunión con Huawei en la agenda? ¿Fue una petición de Huawei, iniciativa del Govern o vino sugerida de algún intermediario externo? ¿Existe una nota o acta interna de esa reunión? Antes de reunirse con Huawei, ¿consultaron algún informe de riesgo? Que estamos hablando de Unión Europea, y la Unión Europea advierte de riesgos. ¿Quién defendió políticamente dentro del Govern la adjudicación de este contrato? ¿Fue una decisión técnica o hubo alguna instrucción política? ¿Tiene usted conocimiento de que José Luis Rodríguez Zapatero haya ejercido de forma directa o indirecta cualquier papel de intermediación, facilitación, presentación o recomendación en relación con empresas chinas de la Generalitat de Catalunya? Que entiendo que la delegación que van a abrir ustedes es para relaciones con China. ¿Se mencionó el nombre de Zapatero en alguna reunión preparatoria del viaje de Illa a China antes, durante o después del viaje? ¿Alguien de Huawei, de la Administración china o de empresas chinas mencionó a Zapatero durante la visita? ¿Consta el nombre de Zapatero en algún correo electrónico, nota interna, acta, informe o cualquier documento del Govern relacionado con el viaje a China? ¿Puede negar categóricamente que Zapatero haya tenido cualquier papel, directo o indirecto? ¿Recibió el Govern alguna indicación, sugerencia o instrucción política para priorizar las relaciones con China en su agenda del exterior?

Muchas gracias.

La presidenta

Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula per deu minuts el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyor conseller i tot l'equip d'Unió Europea i Acció Exterior que ens acompanya. Suposo que a aquestes altures ja ho deuen saber: el Grup Parlamentari VOX ha presentat una esmena a la totalitat a aquests pressupostos, perquè aquests comptes no són el projecte que necessita Catalunya. Són el preu polític que Salvador Illa paga per mantenir-se un any més en el Palau de la Generalitat.

I el primer que cal dir avui és que aquests pressupostos neixen d'una profunda anomalia política i institucional. No sé si se n'han adonat, però som al mes de maig, i és ara quan el Parlament discuteix els pressupostos de la Generalitat, el mes de maig. Qualsevol empresa, qualsevol autònom, ha de tenir els seus comptes fets quan toca: l'IVA, els IBIs, la declaració de la renda dels ciutadans es fan quan toca. Per què el Govern de Catalunya no es regeix per les mateixes normes que els ciutadans? Vostès fa anys que es presenten com una suposada esquerra seriosa: han vingut a passar pàgina, són els responsables, són els que saben gestionar. Doncs haurien de saber que qualsevol administració mínimament rigorosa ha de tenir els seus comptes aprovats el dia 1 de gener.

Però la Generalitat fa massa temps que ha deixat de funcionar com una administració normal. Catalunya encadena pròrrogues pressupostàries de manera crònica perquè aquest Govern està absolutament subordinat als equilibris interns entre el separatisme i l'extrema esquerra. I el retard d'aquests pressupostos doncs no és casual: ha estat retardat deliberadament perquè Pedro Sánchez i Salvador Illa necessitaven amagar aquest pacte durant les eleccions andaluses, per electoralisme. Necessitaven vendre moderació fora de Catalunya, perquè, si no, sabien que no es menjarien un rosco, i així ho han demostrat els andalusos; necessitaven demostrar aquesta moderació fora de Catalunya, mentre, aquí, el que negociaven no són els comptes per Catalunya, són els privilegis, les estructures i més concessions als seus socis a canvi de mantenir-se en el poder un any més.

I avui ja podem dir-ho clarament: el PSC no ha vingut aquí a desmantellar absolutament res dels governs anteriors. On queda tot això de passar pàgina? Perquè, simplement, el que han fet és administrar, això sí, amb sofisticació burocràtica, amb millors formes, amb conselleries com la seva, amb una aparença

doncs més tecnocràtica, més amable. I precisament això es veu amb claredat en aquesta conselleria, en el Departament d'Unió Europea i d'Acció Exterior, perquè aquest departament és, probablement, la màxima expressió del separatisme i de l'obra d'aquests últims anys. Ja no intenten construir vostès, els socialistes, estructures d'estat amb declaracions unilaterals o *performances* així, més, diguem-ne, puigdemontianes; ara ho fan simplement administrant amb cara de normalitat les delegacions exteriors, seguint subministrant calés als organismes de sempre, seguint mantenint les xarxes clientelars, cossos funcionaris propis, i tot això pagat amb els diners dels catalans, tots ells sense cap utilitat pràctica.

El pressupost del Departament d'Acció Exterior augmenta un cinquanta-quatre per cent respecte al 2023 –el que més creix. Un increment absolutament desproporcionat per a una conselleria que, senzillament, com pensem VOX, doncs no hauria d'existir tal com està concebuda. Que una regió desplegui una xarxa de representació exterior no és cap necessitat; és un luxe, i és un luxe que avui en dia no ens podem permetre. I, malgrat això, des del 2016 el pressupost d'aquest departament s'ha disparat un 450 per cent des de la seva creació –un 450 per cent. I jo em pregunto: ha millorat el nivell de vida dels catalans en un 450 per cent? Han millorat les altres conselleries, els serveis socials, en un 450 per cent? Tenim millor sanitat? El que tenim són llistes d'espera de mesos i mesos. Tenim més habitatge? Les grans promeses que han fet no n'han construït ni un, eh? Han fet el pla d'emancipació i li han passat la responsabilitat a la gent perquè els hi ampliïn a vostès el parc d'habitatge públic, però no n'han construït ni un! Tenim més seguretat? Les dades ja diuen la realitat. Tenir més mossos no vol dir més seguretat. Si no reformem el model policial, no hi haurà més seguretat. Tenim menys burocràcia? Bé, jo crec que aquí ni hi entrem. I, quant a infraestructures, en fi, només cal parlar dels trens.

El que sí que tenim és més estructura política; el que sí que tenim és més despesa ideològica; el que sí que tenim és més burocràcia, conseller. El que també tenim és els autònoms, els petits i els mitjans empresaris. Els treballadors paguen la festa d'una colla de buròcrates privilegiats que viuen a tot tren i que no tenen cap obligació de retre comptes davant dels catalans per la feina que fan. I, sí, parlo dels ambaixadors, dels seus delegats. Un privilegi que no té cap dels catalans, als que

vostès han convertit en accionistes forçosos d'un «macroxiringuito» exterior creat pel separatisme i institucionalitzat pel socialisme. Per a vostès tot són augments, privilegis, i avui venen aquí a celebrar-ho; per als catalans, llistes d'espera, aules col·lapsades, educació infrafinançada, ajudes a la dependència que no arriben, avis que moren esperant una plaça a la residència. Però, escolti'm, que a vostès no els hi falti de re, eh?, que en aquesta conselleria ningú passi gana. Cent quaranta-tres milions d'euros destinats a l'acció exterior mentre els joves no poden emancipar-se, mentre augmenta la inseguretat, mentre milers de famílies arriben amb dificultats, si hi arriben, a final de mes. I no en tenen prou mantenint totes les estructures que ja han creat els separatistes durant els últims anys que vostès venen a ampliar-les: tres noves delegacions, o quatre o cinc, les que vinguin, Xina, Jordània, Canadà, Mèxic,

Fitxer 32CUEAE7

seguim ampliant i, per descomptat, mantenen el Diplocat, que ja va ser tancat al seu dia. Aquell organisme que continua funcionant exactament igual que sempre. On està allò de passar pàgina? Una plataforma de projecció internacional per al relat separatista, no per als catalans, disfressada de diplomàcia institucional. Perquè ells, ja ho sabem, ho van entendre fa temps. La batalla institucional, i més en un nivell internacional, és essencial, i per això fa anys que utilitzen els diners dels catalans per construir a l'exterior la legitimitat política paral·lela a l'Estat espanyol. És així. Però és evident, i aquí queda palès, que els socialistes no tenen ni han tingut mai cap sentit nacional. Cap ni un. I van ser vostès els que van aplicar el 155, no va ser pas VOX, però no tenen cap sentit nacional, ni de comunitat. La seva pàtria és el PSOE. La seva pàtria és el poder. El seu objectiu és únicament electoral.

Probablement el més revelador d'aquests pressupostos, i un tema que porto reiteradament en aquesta comissió és la cooperació internacional. Ja sabem què vol dir tot això: alimentar la menjadora de les ONGs, distribuir els calés arreu del món. Però com ja han comentat molts cops, la seva cooperació és que ni tan sols busca ser útil, conseller. No pretenen realment ajudar ningú; simplement, doncs, alimentar tota una xarxa d'ONGs de l'esquerra global, sense resultats, cap ni un. Pràcticament el 62 per cent del pressupost d'aquest departament està vinculat al que vostès

anomenen la transformació feminista: 88 milions d'euros –88 milions d'euros!– destinats a exportar agenda de gènere i activisme *woke* arreu del món. Alguna cosa útil, ja no dic pels catalans, ho dic per qualsevol altra comunitat a la qual pretenen ajudar. Ni una. Zero. I no llegiré projectes perquè ja ens els sabem tots.

És a dir: quina falta tenen els catalans de recursos per a habitatge? Quina falta els fa això? Quina falta els deu fer als catalans ajudes a la dependència o tenir uns millors serveis públics? Deuen pensar que cap ni una. Millor invertir tots aquests diners en convertir la cooperació internacional en una eina de colonització ideològica. Déu n'hi do, el conseller.

I aquí jo crec que hi ha la gran diferència entre tots vostès i nosaltres. Vostès creuen en el globalisme, en les xarxes internacionals subvencionades, en diluir les nacions en una agenda ideològica mundial i sense arrels, sense pàtries, sense identitats, sense pobles. La diferència de vostès, senyor conseller, és que la nostra pàtria no és la ideologia. La nostra pàtria no és VOX, tampoc. A nosaltres ens mou la nostra gent, el nostre poble. Aquesta és la nostra prioritat. I aquesta és la gran diferència entre vostès i nosaltres. Ni Colòmbia, ni Palestina, ni Marroc, ni Senegal: Espanya i els catalans. Això és el que ens preocupa. I l'obligació més elemental de qualsevol govern és protegir primer el nostre poble, primer els de casa.

La presidenta

Ha d'anar acabant, diputat.

[#]

Acabo de seguida, presidenta. Perquè mentre hi hagi catalans esperen una operació, joves incapaços d'emancipar-se, famílies que no arriben a final de mes, no és acceptable continuar expandint la cooperació internacional ni tampoc el seu projecte d'acció exterior, que no compartim de cap manera.

Moltes gràcies.

La presidenta

Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula per deu minuts el diputat Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc volia agrair l'exposició i la predisposició a les negociacions realitzades per assolir l'acord per part del conseller Jaume Duch, de la secretària general, Lorena Elvira, el secretari Agustí Fernández, i també per part d'altres membres del Departament, com la directora general de Cooperació, Andrea Costafreda, o el director general de l'Agència Catalana de Cooperació, Gerard Graells. Estem d'acord, en termes generals, amb el pressupost que planteja vinculat amb el seu departament. També estem d'acord amb els acords arribats amb Esquerra Republicana per tal d'assentar i ampliar la xarxa de delegacions. I, en termes generals, veiem que el pressupost ens permet avançar.

Jo em centraré en la meva exposició en els termes del nostre acord i en l'augment substancial dels fons destinats a la cooperació, en el que considerem que és un avenç històric per a la cooperació catalana. En l'últim any i mig, els Estats Units i altres països governats per la *internacional de l'odi* continuen retallant les aportacions al sistema de Nacions Unides i a les seves agències, i també a altres organismes internacionals. En paraules de Trump, es busca que les agències de Nacions Unides s'adaptin, es redueixin o morin davant la nova època. Va retallar només entrar un 92 per cent el pressupost de la USAID, que és la seva agència, l'agència dels Estats Units dedicada a la cooperació, provocant una greu crisi internacional degut a aquesta retallada.

Les últimes dades oficials sobre l'ajuda oficial al desenvolupament confirmen les pitjors prediccions: els recursos destinats a àmbits essencials com els drets humans, la salut, l'educació, la igualtat, la seguretat alimentària o l'assistència humanitària per a les poblacions més vulnerables han caigut de manera abrupta a nivell global fins a un 23,1 per cent. O sigui, han caigut un 23,1 per cent. Els països més rics han destinat únicament un 0,26 per cent de la seva renda nacional bruta a l'ajuda oficial al desenvolupament, tornant a nivells de fa dècades i allunyant-se encara més del compromís històric internacional d'assolir el 0,7. Fruit d'aquesta corrent internacional i la prioritització de la despesa militar, per tercer any consecutiu les institucions de la Unió Europea i dels estats membres també han reduït els seus pressupostos per a la cooperació. Els fons van descendir de manera general un 10 per cent respecte al

2024. D'aquesta manera, la mitjana europea se situa en un 0,42, quan era del 0,47 l'any 24.

Cada vegada són menys els fons que es destinen a nivell internacional a llocs amb alts índexs de pobresa, i tal com han denunciat recentment federacions d'ONGs, les conseqüències de la interrupció de programes essencials són greus i tenen un impacte directe en les condicions de vida de milions de persones a tot el món. De fet, ja existeixen estimacions que denuncien la pèrdua de multitud de vides humanes. De fet, segons Unicef, aquestes retallades globals en ajuda al desenvolupament poden posar en risc l'atenció mèdica bàsica a més de 20 milions de nens, nenes i famílies, deixar més d'11 milions sense accés a l'aigua i sanejament, i a gairebé 2 milions sense educació. Perillen els avanços aconseguits en els darrers trenta anys.

La cooperació internacional ha contribuït a assoliments que semblaven impossibles, tal com ho defensa Unicef. La mortalitat infantil s'ha reduït un 60 per cent des de l'any 1990 i avui prop de 8 milions de nens i nenes aconsegueixen complir cinc anys. També amb relació a l'accés a vacunes, a l'escola, a l'aigua potable o a sistemes de protecció que han salvat les seves vides i han ampliat les seves oportunitats. Està clar que el futur del planeta, el futur global passa per canvis polítics i una redistribució de l'economia i avançar de manera profunda en un ordre internacional absolutament desigual. Però les polítiques de cooperació són absolutament imprescindibles en aquest camí, i ho volem posar de manifest.

Davant d'aquesta crisi del sistema internacional que tenim a dia d'avui, Catalunya ha de fer esforços i una de les principals eines de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament. Per això hem acordat l'augment dels fons destinats a cooperació, per pràcticament doblar-los, arribant fins als 85,6 milions, que incorporen un augment de 45 milions per a l'Agència Catalana de Cooperació. És un salt històric que de veritat ens apropa al 0,7. Amb aquest pressupost, no obstant, estaríem davant del 0,32 per cent de destinació dels ingressos corrents no condicionats, encara per sota de la mitjana europea, que se situa al voltant del 0,42. És un salt històric, però en termes del que és tot el pressupost estaríem parlant d'una dedicació molt, molt petita.

Per entendre la importància d'aquests fons, també volia remarcar una qüestió ben clara: jo crec que el paper que està tenint Catalunya en aquest moment concret és absolutament imprescindible. En un moment en què s'està produint la retallada en molts països del món, el que fem és doblar l'aposta i marcar la tendència i el que vol mostrar Catalunya en aquest context internacional tan preocupant i tan contrari al dret internacional i a les Nacions Unides. Jo crec que redoblar l'aposta precisament en aquest moment el que ens fa és marcar un camí de compromís real i evident pel dret internacional, pels drets humans i per construir unes relacions basades en el multilateralisme i un camí cap a la igualtat.

Llavors, és en aquest sentit on es fan aquestes actuacions. I jo crec que sempre cal explicar a què va destinat. Davant la crisi que té Nacions Unides, cal remarcar les aportacions que s'han fet des de l'Agència Catalana, des de la cooperació catalana a Nacions Unides. I van ser molt importants. Per exemple, l'any 24 es van destinar 580.000 euros al Programa mundial d'aliments de Nacions Unides per proporcionar assistència vital als més vulnerables a Somàlia; 295.000 euros per finançar el Programa de prevenció i resposta a la violència sexual de Nacions Unides; 800.000 euros a la UNRWA per garantir la protecció i el dret a la salut amb enfocament de gènere a la Franja de Gaza; 290.000 per a programes d'Unicef per proporcionar una educació inclusiva de qualitat als infants al Txad. I ara, també, podem parlar de 200.000 euros al Programa mundial dels aliments de Nacions Unides a Cuba davant la actual crisi humanitària que hi ha al país.

Cal mantenir el treball que les agències de Nacions Unides i altres organismes internacionals estan fent per pal·liar les desigualtats del sistema i davant de situacions d'emergència humanitària i per pal·liar les conseqüències de conflictes bèl·lics. Per exemple, Ucraïna: la contribució de l'acció humanitària, 800.000 euros al Fons humanitari per a Ucraïna que gestiona a Nacions Unides, és absolutament fonamental. I no puc entendre com hi ha partits d'aquest Parlament que critiquen la cooperació sense tenir en compte que el que estem fent és ajudar a països como Ucraïna, s'està lluitant contra la gana, directament s'està lluitant davant de situacions provocades per la crisi climàtica, emergències, conflictes bèl·lics o altres situacions. És absolutament sorprenent veure com els consensos bàsics que tenia la nostra

societat s'estan trencant per una mena d'egoisme i de crueltat que no s'ha vist a Europa des d'inicis de la primera meitat del segle XX.

Llavors, no només es tracta de la cooperació financera i el treball d'organitzacions de Nacions Unides, sinó també d'organitzacions no governamentals que treballen en situacions d'emergència humanitària. Per exemple, un conveni per a l'acció de resposta coordinada per Creu Roja a crisis humanitàries, amb 600.000 euros, transformant vides; programes de resposta humanitària d'Oxfam Intermón, o altres com respondre a necessitats humanitàries de les poblacions vulnerables davant la crisi de llarga durada en situacions de medicina en diferents països com Metges del Món. Cal també remarcar projectes per donar suport a víctimes de violències sexuals, per donar suport a processos de construcció de pau a diferents països i també per donar suport a defensores de drets humans amenaçades a diferents països del món.

Augmentar el Programa català de defensores de drets humans i la creació del programa Catalunya Casa Palestina Defensores de drets humans, periodistes, constructors de pau de múltiples països del món, que cal que Catalunya pugui ser un refugi davant la situació que estan vivint, i que puguem protegir la seva situació, ja sigui que estiguin vivint aquesta amenaça a qualsevol país del món, ja sigui El Salvador, Iran, Veneçuela, Cuba, Xina o el Marroc.

Estem vivint un moment molt difícil en el qual es normalitza i s'intenta imposar l'augment en despesa militar per accelerar l'escalada bèl·lica, generant grans beneficis en empreses armamentístiques, al mateix temps que es vol acabar amb el multilateralisme i amb el sistema de Nacions Unides i les seves agències. És trist escoltar les crítiques perquè Catalunya destina una part molt, molt petita del pressupost a fomentar processos de pau, a fer costat a altres països davant emergències humanitàries derivades de l'emergència climàtica o davant de conflictes bèl·lics. El que està en joc en aquests moments al món és la humanitat i la cooperació.

Les agències de Nacions Unides i la resta d'organismes internacionals i, a més a més, les entitats que fan una feina absolutament professional per assolir aquests objectius necessiten tot el suport i per això és el moment de redoblar l'aposta, i estem

molt orgullosos d'aquest acord al qual hem arribat amb el Departament de la Unió Europea i Acció Exterior d'aquest Govern.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputats. No tenim cap representant ni de la CUP ni del Grup Mixt. Doncs, és el torn del Grup Parlamentari del Partit dels Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula per deu minuts el diputat Alberto Bondesio. Sí.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, secretària general, secretari d'Afers Europeus, Multilateral i a Cooperació al Desenvolupament. Gràcies, conseller Duch per la seva compareixença i per l'explicació detallada del pressupost del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior en el marc d'un pressupost de gairebé 49.000 milions d'euros, quasi un 23 per cent més que l'any 2023.

Uns parlen de desesperança, altres parlem de futur. Perquè Catalunya tindrà uns nous pressupostos ambiciosos

Fitxer 32CUEAE8

tant cara endins com també cara a l'exterior. Aquests pressupostos són una eina de transformació per a Catalunya: un augment de recursos en sanitat en més de 2.500 milions d'euros, arribant gairebé als 14.000 milions d'euros; un vint-i-quatre més per cent en educació, arribant fins als 8.300 milions d'euros; un vint-i-vuit per cent més en drets socials, o 1.900 milions d'euros en habitatge.

I en Unió Europea i acció exterior, sí, més de 143 milions d'euros, un cinquanta-quatre per cent més que el 2023. Més acció exterior del govern, més suport a l'acció exterior de Catalunya i més cooperació al desenvolupament, perquè és necessari que Catalunya tingui pressupostos per jugar en un moment complicat a nivell internacional i corresponsabilitzar-se en l'àmbit de la Unió Europea i en acció exterior, i també en el foment de la pau.

Sobre la pau, permetin-me que faci un parèntesi, aprofito que avui és 29 de maig, és el Dia Internacional del Personal de Pau de Nacions Unides, un dia dedicat a reconèixer la labor de totes aquelles persones que treballen en les missions de pau.

Per tots aquests motius, pau, acció exterior i cooperació des del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, doncs, donem les gràcies als altres grups que han fet possible aquests pressupostos: al Grup dels Comuns, en primer lloc, per haver tirat endavant un primer acord i que ha permès ampliar-lo, en aquest cas, amb Esquerra Republicana, amb la valentia per tirar-los també endavant, amb una negociació exigent i profitosa.

Perquè alguns parlen de «comèdia» i de «nyonyeria», però d'altres parlen de «valentia» i de «diàleg», perquè al final acordar és un acte de valentia, de responsabilitat i de generositat. És més valent i més responsable el qui acorda i posa espais comuns per arribar a acords i perquè Catalunya guanyi que no pas els qui bloquegen sistemàticament.

I el resultat d'aquest acord ens permet tenir uns pressupostos forts per a Catalunya a nivell intern, però també en clau externa. Vivim en un moment de tensions geopolítiques fomentades pels amics de la dreta i l'extrema dreta d'aquest Parlament, guerres a portes d'Europa, a Ucraïna i a Palestina, o amb repercussions econòmiques arran de l'esclat del conflicte bèl·lic a l'Iran. Precisament aquest context global justifica més que mai que Catalunya tingui una acció exterior sòlida, ambiciosa i útil; una acció exterior al servei de la ciutadania, de les empreses, de les universitats, del sector local, del sector cultural, del món local, com vostè ha dit, i també dels valors democràtics i humanitaris que defensem. Al cap i a la fi, aquests són uns pressupostos que reflecteixen un model compartit per la majoria de la ciutadania de Catalunya i també per la majoria d'aquesta cambra, que demanen més Europa, més cooperació i lleialtat institucional a tots els nivells, més acció exterior en un marc internacional complex i més democràcia i solidaritat global.

El canviant context geopolític del darrer any ens porta més inestabilitat, més amenaces i més llei del més fort. Davant d'aquestes situacions, més acció exterior en aquest model compartit, cooperar i fer-ho en català.

Entenc que el Partit Popular no estigui d'acord amb aquest model d'acció exterior. Escoltin, millor, el model d'èxit de l'acció exterior ja el vam veure fa unes setmanes a Mèxic amb Ayuso, ambaixadora del menyspreu institucional, acabant sent la riota de tot un país. Sort de les vacances de què després va poder gaudir. La propera vegada vagin directament amb VOX de la maneta i així acabaran plegats sota les botes de Trump, mentre la seva administració desmunta l'arquitectura internacional i ens amenaça amb aranzels.

Conseller, a Catalunya, l'acció exterior ha comptat amb cert consens ample, des de la llei d'acció exterior al futur pla director «País de pau» o la llei del cos d'acció exterior acordada amb Esquerra. I després de deu anys, doncs, tenim gairebé enllestida la llei per a la creació del centre català d'empresa i drets humans.

I, sí, la investidura del president Illa, l'acció exterior es defineix amb un full de ruta marcat pels acords d'investidura entre el PSC, Esquerra i Comuns que cristal·litzen en aquests pressupostos. La valentia de l'acord al que em referia al principi.

Alguns exemples: el pla de consolidació de les delegacions del Govern a l'exterior, amb un pressupost de 12 milions d'euros, ampliant la xarxa de delegacions a l'exterior amb les noves oficines a la Xina, al Canadà i Jordània, per reforçar les relacions econòmiques i acció exterior, acordades amb Esquerra Republicana de Catalunya. També uns pressupostos per acompanyar l'acció exterior d'entitats i d'organismes com l'Institut Català per la Pau, el Cidob, ONGs, entitats socials, també, ciutadanes com la FIEC o empresarials, i també per al suport al món local en la seva acció exterior i en la captació de finançament, com ens ha explicat.

Per què? Doncs per crear instruments per potenciar aquesta projecció econòmica i internacional de Catalunya.

I per últim, la consolidació de la cooperació feminista i uns pressupostos en cooperació al desenvolupament de 85,6 milions d'euros, absolutament necessaris per anar augmentant fins aquest 0,7 per cent dels ingressos corrents no condicionats a l'ajuda oficial al desenvolupament l'any 2030, acordat amb els Comuns i Esquerra, i també a nivell parlamentari, almenys fins a dia d'avui, també amb el suport de Junts. Sí, el doble en cooperació al desenvolupament que el 2023. I estem orgulloses i

orgullosos d'humanitzar una mica més aquest món en el que vivim, per responsabilitat i per justícia històrica: 85,6 milions d'euros de 49.000 milions d'euros. Ho repeteixo perquè cada vegada que alguns continuïn intentant deshumanitzar i ridiculitzar la cooperació i les persones que viuen en la més absoluta misèria recordin aquests 85 milions de 49.000 milions d'euros.

Vaig acabant, conseller. Catalunya necessita aquests pressupostos per a la defensa de la nostra societat democràtica i el respecte als drets humans, com en els programes de «Catalunya, casa palestina» o l'ajuda a Ucraïna. També per lluitar contra la fam, com ara es fa amb Cuba. També pels interessos de les nostres empreses, per fer front als reptes globals: la intel·ligència artificial, la prosperitat compartida i la cooperació al desenvolupament sostenible i la lluita contra el canvi climàtic.

L'acció exterior del Govern de Catalunya necessita estrènyer encara més llaços amb regions mundials amb interessos compartits i en la defensa de la democràcia –com vostè ha comentat amb– estats mexicans i també a Califòrnia. Per això necessitem enfortir també la nostra corresponsabilitat amb la Unió Europea, amb el pla Brussel·les, i que el català sigui llengua oficial a totes les institucions, tot i els avenços que ja s'han anat aconseguint en aquests dos anys.

En resum, necessitem acords valents com aquests pressupostos, posant en valor els punts de trobada i la lleialtat institucional, com ha estat fent el Govern de Catalunya. La ciutadania de Catalunya necessita aquests pressupostos i la Catalunya oberta a Europa i al món, també.

Gràcies per la seva compareixença.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn de resposta del conseller, i té la paraula per trenta minuts el conseller Jaume Duch.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Gràcies, presidenta. Procuraré no consumir els trenta minuts, però sí respondre, evidentment, a algunes de les qüestions que s'han plantejat, els comentaris i els posicionaments.

En primer lloc, torno a agrair als grups parlamentaris que, per una banda, han donat suport a aquest projecte de pressupost i que, per l'altra, han vingut aquí en aquesta sessió de comissió parlamentària a exposar les seves idees i, sobretot, a fer palesa aquesta voluntat de diàleg, de cooperació, que, efectivament, com just acaba de dir el senyor Bondesio, al final és el que fa que la gent torni a tenir confiança en els partits polítics i en la gent que es dedica a la política, que finalment és una de les professions més nobles en una societat democràtica com és la nostra.

Dit això, passo, senyor Dalmases, a comentar alguna de les coses que vostè ha dit. Jo tinc la sensació de que hem perdut una altra vegada una oportunitat de discutir sobre l'acció exterior de Catalunya. Jo penso sincerament que a vostè li agradaria tenir aquesta discussió, és a dir, una discussió seriosa sobre quines són les prioritats i quines no són, per què i en quin moment i com es reflecteix el que passa en el món respecte a les prioritats de la pròpia societat catalana. Estic segur que podria ser un diàleg interessant i constructiu. El que passa és que tinc la sensació que vostè ve aquí, doncs, amb un paper que suposo que és el que ha de fer cada responsable del seu grup parlamentari a les diferents comissions parlamentàries i que en alguns casos sembla més una espècie, diguem-ne, de fil de piulades que no pas una discussió objectiva amb el conseller de la Unió Europea i Acció exterior sobre els reptes que té Catalunya en matèria d'acció exterior. Però jo estic convençut que arribarà el dia que aquesta discussió la podrem tenir.

I jo, lògicament, ara em centraré fonamentalment en aquells temes que tenen a veure amb els pressupostos, que tenen a veure amb la feina d'aquesta comissió parlamentària i que tenen a veure amb les prioritats del país. I hi insisteixo, jo penso que aquí hi ha grups parlamentaris... Hi ha moltes maneres de fer oposició, totes són perfectament respectables, però penso que sempre hi ha d'haver una diferència entre l'oposició que fan els grups parlamentaris que mai han governat i l'oposició que fan els grups parlamentaris que sí que han governat, i en alguns casos que han governat durant molts anys.

S'han citat moltes coses. Parlaré de les poques que tenien a veure amb l'acció exterior del Govern de la Generalitat. Per exemple, el tema de la Xina: la política exterior, l'acció exterior del Govern de Catalunya en el tema de la Xina està alineada,

com no pot ser de cap altra manera, amb la de la Unió Europea. És així de senzill. Per tant, si es vol fer la crítica, que evidentment es pot fer, doncs, és una crítica que es fa no només al Govern de Catalunya, sinó a la política pragmàtica de la Unió Europea.

Volem ser un país normal, volem ser moltes coses, però després a vegades fem una crítica que sens desajusta una mica.

L'any 2026 han visitat Beijing el president de la República Francesa, el primer ministre britànic, el primer ministre del Canadà, el primer ministre d'Irlanda, el canceller d'Alemanya, el primer ministre, el president del Govern d'Espanya. Fins i tot, si m'apuren, els cito l'última visita, que va fer del president dels Estats Units. Això és fer acció exterior. Això és la política internacional en el món real, en el món de veritat. Però és que, a més, això governs precedents ja ho entenien. Jo els he esmentat la renovació de l'acord, del memoràndum d'enteniment amb la Xina. Qui el va signar? El president Mas; Artur Mas, president de la Generalitat. Per tant, aquesta col·laboració en aquells temes en els quals es pot col·laborar –i insisteixo en aquesta frase–, en aquells temes en els quals es pot col·laborar, no ve de fa quinze dies, ve de fa bastants anys.

M'ha citat una sèrie de països en els quals vostè pensa que hauríem de procurar no ser-hi massa presents perquè, doncs, no respecten el dret internacional o perquè no fan les coses com s'han de fer. No l'he sentit parlar d'Israel. No sé per quina raó, però no hi ha hagut cap esment a Israel, que és un país que penso que en aquest moment entra dins de la llista de països dels quals s'ha de qüestionar molt la seva política, no només exterior, sinó també interior. Però sí que m'ha parlat del Sàhara, com si no ens ocupessin del Sàhara, com vostè sap perfectament, i si no ho sap, es pot documentar, que l'Agència Catalana de Cooperació té projectes al Sàhara i que, per tant, una part ics dels diners de l'acció exterior de Catalunya van al suport al poble sahrauí.

I sí que he mencionat l'oficialitat del català. No sé si en aquell moment vostè estava reflexionant sobre alguna altra cosa. Hi ha el meu discurs, si pot anar el vídeo o pot anar al diari de sessions, veurà que he esmentat el tema de la feina que s'està fent sobre l'oficialitat del català, la feina que s'està fent per normalitzar la utilització del

català a les institucions europees. Encara ahir un altre membre del Govern espanyol va tornar a intervenir en català al Consell de Ministres, això és també –també– ajudar a l'oficialització del català.

I, miri, li ho diré molt clarament, perquè és que em surt així: aquest és el Govern que més ha fet pel català a Europa, el que més ha fet. Amb dos anys, molt més que altres governs, amb deu, quinze i vint anys.

Durant molts anys no es va sentir en absolut parlar d'aquest tema. En absolut. Cap reivindicació, ni aquí ni al Congrés dels Diputats ni a Brussel·les. Fa dos anys que s'estan donant passos endavant. Ja hem aconseguit una altra institució europea en la qual es pot parlar normalment el català. Ja hem aconseguit que es pugui estudiar el català a les escoles europees. Ja hem aconseguit normalitzar que representants del Govern espanyol utilitzin el català en les reunions oficials del Consell de Ministres. Tot això s'està fent. I, a més, evidentment, el que s'està fent –i vostè sap que el ministre d'Afers Exteriors ho està fent, perquè vostès a Madrid tenen contactes amb el ministeri– és tota la negociació diplomàtica per aconseguir que el català esdevingui llengua oficial de la Unió Europea. Per tant, d'aquest tema discutirem tant com vostès vulguin.

Per cert, ahir al Congrés dels Diputats es va votar una PNL que incloïa un paràgraf de suport al català a Europa i vostès es van abstenir.

Passant a altres temes i a altres moments. Esquerra Republicana, senyora Balsera, òbviament, li agraeixo molt que haguem pogut treballar conjuntament, no només aquestes últimes setmanes, amb el tancament d'aquest projecte de pressupostos, sinó des de que ha començat la legislatura, amb molts temes que són importants per a vostès, que són importants per a nosaltres i que i sobretot, penso, són

Fitxer 32CUEAE9

importants per al país i que, per tant, són també un element positiu de la feina que es fa en el Parlament i que es fa en el Govern de Catalunya. Vostè ha citat alguns dels elements importants d'aquests pressupostos, per exemple, tot el que es fa per donar suport als municipis, el pla de pobles, ha parlat de l'habitatge, i això em dona

peu a tornar a insistir en una cosa important, i és que l'acció exterior de Catalunya ha de ser coherent amb les prioritats internes del país i amb les necessitats de la seva població. I, per tant, si hi ha una majoria parlamentària a Catalunya que vol reduir al màxim les dificultats d'accés a l'habitatge o si hi ha una majoria a Catalunya que el que vol és donar molta més importància al municipalisme, això també s'ha de reflectir en l'acció exterior del Govern de Catalunya. I d'aquí, per exemple, la posada en marxa d'aquest pla local, d'aquest pla de connexió entre els municipis i la Unió Europea, d'aquí les mesures que s'estan prenent per aconseguir que cada vegada més municipis es puguin beneficiar del suport, dels ajuts, dels instruments que posa en marxa la Unió Europea, i, fonamentalment, els petits municipis, que al final són els que tenen més dificultats per accedir a aquest tipus de línies de suport. M'ha parlat de les delegacions. Sap que estem treballant en aquest tema tant com podem, no només per enfortir-les i no només per ampliar-les, sinó també per prestigiar-les. És a dir, perquè aquestes delegacions puguin fer la seva feina amb tota normalitat i perquè aquestes delegacions tinguin totes les portes obertes. I li he de dir que amb aquest any i mig o una mica més des d'aquest punt de vista hem avançat moltíssim. I li agraeixo, evidentment, que hagi esmentat la feina que s'ha fet amb el tema de la flotilla. No és una feina fàcil. Vostè sap que en aquests temes hi ha una part de la feina que és explícita i que hi ha una altra part de la feina que és, diguem-ne, més implícita. Evidentment, l'únic que puc fer en aquest cas és tornar a condemnar una acció il·legal d'un estat que ha decidit que tota la Mediterrània és seva i que pot operar on li doni la gana, independentment de si les aigües territorials són internacionals o no ho són. I després, efectivament, que la societat catalana sàpiga que si aquestes actituds es tornen a repetir, nosaltres, lògicament, tornarem a estar-hi en contra i tornarem a donar el suport que calgui a gent que són ciutadans de Catalunya que tenen el dret a fer el que feien. A uns els agradarà més, a d'altres els agradarà menys, però és un dret, i com que és un dret, nosaltres estem obligats a protegir-los i a protegir l'exercici d'aquest dret.

Partit Popular i VOX. No sé si fer una cosa conjunta, perquè al final és una mica tot bastant similar. Jo el que els hi agraeixo, primer, és que posin realment de relleu que hi ha un gran augment del pressupost del departament, perquè efectivament és important. I, per tant, que vostès ho hagin vist penso que és un element positiu

d'aquesta compareixença. Efectivament, és el departament que augmenta més el seu pressupost. Tot és proporcional a la vida. Evidentment, Acció Exterior no es comparará amb Educació o amb Territori, oi que no? Però jo sí que penso que és un senyal. És un senyal de que ens prenem molt seriosament l'acció exterior de Catalunya. És un senyal de que hem entès que al segle XXI o fas acció exterior o no pots fer la teva pròpia acció interior com l'has de fer. I és la prova de que en aquest moment vivim en un món interconnectat en el qual, efectivament, la feina, les competències que un té a dins, també les ha de defensar a fora i les ha de promocionar a fora, i que un ha d'anar per la resta del món com si fóssim ciutadans de tot el món i no només del nostre país, sigui gran o sigui petit. I, per tant, efectivament, necessitem aquesta acció exterior que, com he definit al principi de la meva intervenció, no ha de ser tímida, ha de ser explícita, ha de ser orgullosa del que som i del que volem fer. I, efectivament, és un Govern, i al darrere d'aquest Govern amb una sèrie de pactes que el que busquen és més autogovern i busquen accionar aquestes palanques d'autogovern i, a més, amb una idea, en el cas nostre, d'aconseguir en el seu moment, tan aviat com sigui possible, viure en un estat plenament federal. Aquest és el nostre projecte. Hi han altres projectes, benvinguts siguin per a la discussió. El tema... Ho sento molt, però jo del tema de Huawei ja els hi vaig explicar tot el que s'havia d'explicar. Vostè em va fer una pregunta en el Ple, vostès també han parlat d'aquest tema. Jo ja sé que a vostès els hi agrada molt, en alguns casos, confondre el Congrés dels Diputats amb el Parlament de Catalunya. Jo tinc un enorme respecte institucional per aquesta cambra i per aquesta comissió i, per tant, no faré veure que estic al Congrés dels Diputats, que és una mica el que fa o el que sembla que fa vostè. En tot cas, escolti, és que ho sento, però no puc deixar de dir-ho. Vull dir, el *hub* de Huawei més important d'Europa està a Madrid. I qui el va inaugurar? La senyora Díaz Ayuso. Per tant, totes aquestes preguntes que vostè fa, faci-les a Madrid. No vingui a fer-les aquí, faci-les a Madrid, perquè on realment hi ha una presència important de Huawei no és aquí, és a Madrid. I, per cert, també és a Múrcia. És a dir, que aquí també pot trucar al seu president del seu govern autonòmic, i a VOX, que estan al govern. I, si vol, busqui també als diaris i hi trobarà declaracions del president d'Andalusia molt content també de la col·laboració del seu govern amb Huawei. Per tant, hi insisteixo: faci les preguntes allà on crec

que tindrà les respostes. Potser sí, potser no. Nosaltres aquestes respostes ja les vam donar en el seu dia i jo no tinc en aquest tema absolutament res més a afegir.

L'aprovació dels comptes hauria de ser l'1 de gener? Sí, és clar, ens agradaria molt. Digui'm, senyor Tarradas, en quin dels governs que participa VOX s'han aprovat els comptes el dia 1 de gener i, si vol, a partir d'aquí continuem. Però vaja, si vostè ens vol ajudar a aprovar els comptes l'1 de gener del 2027, escolti, quan vulgui comencem a discutir. I aquest, efectivament, és un Govern que pacta. Com a tot arreu a Europa, els governs de les grans majories en els quals un sol partit imposa la seva voluntat segurament ja han passat a la història. Ara vivim en un moment en el qual la política es fa pactant, es fa dialogant, es fa posant-se d'acord, es fa buscant aquells elements que ens uneixen i deixant de banda algunes coses que ens agradaria fer, però que no les pots fer en aquell moment perquè has de buscar el màxim denominador comú. I això és el que fa aquest Govern i això és el que fa el seu grup parlamentari en la seva feina diària en el Parlament de Catalunya.

M'ha parlat de Catalunya Internacional. Despertí, miri's una mica les coses que fa Catalunya Internacional en aquest moment. Potser en el seu moment fins i tot pot aprofitar alguna de les beques d'estudi, de màsters, de promoció cultural, de promoció esportiva, de promoció econòmica, de promoció municipal, de cooperació amb les universitats públiques i privades... Ho dic perquè quedar-se amb els eslògans de fa uns anys queda bé, però a Catalunya Internacional hi ha gent molt seriosa que està fent una feina molt seriosa, que és una feina que beneficia el país, que és una feina que beneficia fonamentalment la gent jove d'aquest país i, per tant, jo li prego que un dia es miri una mica el tema per saber realment què és el que s'està fent i com s'està fent.

I potser un missatge conjunt tant a VOX com al Partit Popular: sí, aquest és un Govern que aspira, ho deia abans, al màxim d'autogovern sense necessitat de trencar res ni de barallar-se amb ningú, encara menys ara que la prioritat és crear una Unió Europea forta i eficaç. Estem en això, altres estan en altres coses. Nosaltres estem en la voluntat d'ajudar a crear una Unió Europea més forta i més eficaç. Per què? Perquè és el moment, perquè és necessari, perquè el món és el que és i perquè si volem continuar oferint a la ciutadania el benefici de la prosperitat,

ho hem de fer com a europeus. I, per tant, aquest Govern té l'absoluta responsabilitat de prioritzar aquesta qüestió i d'estar en aquesta batalla el temps que calgui i amb els esforços que siguin necessaris. I, per tant, és un Govern que exerceix les seves competències, també en matèria d'acció exterior. Primer, perquè les té. Segon, perquè les necessita. Tercer, perquè són en benefici de la gent. I quart, perquè en aquest món, com deia, interconnectat, tots hem d'actuar a dins i a fora. A dins i a fora. Aquest és un Govern del segle XXI, com no pot ser de cap altra manera. A vegades tinc la sensació que alguns encara han de sortir dels marcs mentals de com es funcionava al segle passat, però les coses han canviat molt. I, com he dit moltes vegades, l'acció exterior és una inversió, no és una despesa. L'acció exterior ben feta és una inversió i ajuda a que el país tiri endavant.

Senyor Garcia Barrio... Berrio, perdó, moltes gràcies novament per la feina que hem estat fent aquestes últimes setmanes. Gràcies especialment per l'impuls que ha vingut dels Comuns, efectivament, per augmentar de manera molt significativa el pressupost de la cooperació. Ho ha dit vostè, ho ha dit la diputada Balsera, ho ha dit el diputat Bondesio: si hi havia un moment en el que calia fer el gest d'augmentar significativament aquesta cooperació era ara, en el moment en què alguns organismes internacionals passen per una situació molt complicada, en el moment que els Estats Units han desfet completament el seu ajut humanitari i comencem a veure les conseqüències, estem veient el que està passant una altra vegada amb l'Ebola a Àfrica. Això té a veure amb aquesta reducció dràstica de la cooperació internacional, de la cooperació mundial. Aquest és el primer element que a nosaltres ens sobta, perquè el veiem en els mitjans de comunicació, però n'hi ha molts més. I si l'afegim a les conseqüències econòmiques del tancament de l'estret d'Ormuz, per exemple, fonamentalment pel que fa a l'arribada de fertilitzants a l'Àfrica, ens trobarem d'aquí a uns mesos, ens comencem a trobar en una situació que pot ser extremadament greu. I, per tant, que en aquest moment, en aquestes circumstàncies hi hagi països que estiguin reduint la seva cooperació, que no és la caricatura que es fa en aquest sector de la Cambra, és realment perillósíssim i, a més, és realment anar contra la pròpia evolució del món. Per tant, efectivament, Catalunya amb les seves capacitats, no som els Estats Units, però amb les nostres capacitats fem un gest important, que és doblar la cooperació al desenvolupament i, per tant, d'alguna

manera, doblar el nombre de persones que es beneficiaran i el nombre de territoris que es beneficiaran d'aquesta cooperació. Evidentment, això també exigeix al Departament d'Unió Europea i Acció Exterior, i més exactament a l'Agència de Cooperació, saber treballar, saber gestionar aquests diners que arriben de més, modernitzar la seva cooperació, obrir la cooperació a totes aquelles vies que permetin ampliar la seva eficàcia i, efectivament, reforçar la feina que es fa amb els organismes internacionals. Ho dic perquè també quan es parla de cooperació em sembla que no es veuen les xifres. Per molt que es presentin en unes diapositives, hi ha qui no se les acaba de mirar. Hi ha una part important de la cooperació catalana que es tramita i que s'executa a través dels grans organismes internacionals i a través de les grans ONGs humanitàries internacionals. I hi ha una altra part, efectivament, que es gestiona a través de la feina que fan les ONGs de Catalunya. I aquest conseller no pot estar més orgullós de que Catalunya sigui un país en el qual el teixit social, el teixit humanitari, el teixit de la societat civil organitzada que es dedica a tasques de desenvolupament i a tasques de cooperació estigui molt per sobre i sigui molt més intens i molt més dens que a la major part de territoris d'Europa i de la resta del món. I això és important, perquè això vol dir que tenim una societat que funciona, que tenim una societat que entén quins són els valors i una societat que sap que el progrés, si no és compartit, al final no és progrés per a ningú. I, per tant, efectivament, molt orgullosos d'aquest pacte i d'aquesta possibilitat de donar un salt. Vostè ha dit «un salt històric». Sí, ho és. També ha dit que és encara petit respecte a la necessitat d'assolir aquest 0,7 per cent d'aquí al 2030 i, per tant, efectivament, això vol dir que en els propers tres anys, fins al 2030, haurem de ser capaços de mantenir aquest canvi de velocitat que hem aconseguit amb els pressupostos del 2026.

He apuntat més coses. Perdonin si no soc més concret o si no he respost a algunes coses. A algunes, perquè realment no penso que aquí sigui el lloc, però a d'altres si pensen que puc complementar la informació que els hi he donat, amb molt de gust. Per cert, acabem de publicar avui la memòria del departament de l'any 2025. Vam començar a fer-ho amb la memòria del 2024, que, d'alguna manera, era una memòria compartida entre el departament que en aquell moment encapçalava la consellera Serret i, els últims mesos, el nostre departament. Ara hem publicat per

segona vegada a la història la memòria del departament. En aquest cas, del 2025. Els hi enviaré, lògicament, un exemplar perquè penso que és una manera interessant i ben documentada de conèixer a fons la feina que s'ha estat fent en aquests últims mesos. I penso que aquesta feina, d'alguna manera, la feina dels equips, la feina de la gent que treballa al departament, és la garantia de tot el que es pot fer amb aquests nous pressupostos i amb aquests nous recursos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller.

Ara és el nou torn dels grups parlamentaris. Tornarem a fer-ho de major a menor, sent l'últim el grup que dona suport al Govern, i té la paraula per un temps de cinc minuts el diputat de Junts Francesc de Dalmasas.

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies.

Conseller, el respecte institucional també és no fer-nos dir el que no hem dit. Junts per Catalunya defensa que el Govern de Catalunya ha d'interlocutar amb tots els països del món. Amb tots. La pregunta és: vostè no ha dit que els països que cometem crims de lesa humanitat, s'hi ha de

Fitxer 32CUEAE10

detallar totes les relacions? Que ho diuen a Catalunya, eh? A Madrid no ho diuen. Aquí sí. Per tant, per què consideren que els crims que es cometen a Gaza són més denunciables que els crims que es cometen a la Xina o que es cometen a Turquia o que es cometen al Marroc? Per què allà vostès diuen que cal tallar tota relació diplomàtica, com no li demanen a l'Estat espanyol i, en canvi, sí que ho fan a Catalunya? Aquesta és la hipocresia que nosaltres denunciem, conseller. Per tant, no ens faci dir coses que no hem dit.

Per tant, per nosaltres sí que són una prioritat, els principis democràtics essencials; sí que han d'estar presents a la nostra acció exterior els drets civils, els drets polítics.

Nosaltres denunciarem l'espanyolització de l'acció exterior de Catalunya. I si a vostè no li sembla important sortir del consens europeu, per nosaltres sí que és extremadament greu que el Govern de Catalunya ho faci.

En tot cas, parlem de xifres, perquè, miri, de vostè no em sorprèn. Vostè ha d'estar orgullós dels 85 milions de cooperació. Dels Comuns em sorprèn una mica més, i d'Esquerra ja em sembla sincerament lamentable. Sortir avui... Però quina pressa hi ha a sortir d'aquí dient amb alegria que tindrem 85 milions? On està escrit que els catalans han de pagar dues agències de cooperació? Perquè, sap què passa? Que si agafem l'Agència Espanyola de Cooperació –que estem parlant de 700 milions de pressupost–, el vint per cent –el vint per cent–, que és el que ens toca per PIB i per demografia, ho paguem amb els impostos dels catalans. Sap quant és això? Cent quaranta; 140 milions que surten de Catalunya perquè Espanya vulgui dir que és molt solidària amb els diners dels catalans. I, per tant, nosaltres ara hem de celebrar que hi afegim 85 milions més perquè som incapaços de reclamar allò que és nostre, que per això som independentistes, que per això diem que cal posar fi al dèficit fiscal. Però és que, a més a més, conseller, si es fes això que es diu –que ara ho defensem sols, eh?; que és una cosa increïble, que defensem sols això–, si nosaltres poguéssim gestionar aquesta quantitat que portem i que no torna a l'Agència Espanyola de Cooperació, no és que poguéssim pagar l'agència catalana; podem pagar tot el seu departament. Aquests 140 milions és el pressupost de tot el seu departament. I resulta que estem sols defensant que aquests 140 milions els ha de gestionar Catalunya, la qual cosa ens sembla absolutament increïble. Però estem aquí –estem aquí. Comuns, Esquerra i socialistes, esteu aquí. Catalunya, que pagui i, si vol fer coses, que pagui extra, que en posi 85 més; que els 140 ja els gestiona Espanya.

Però és que aquests pressupostos són una presa de pèl tan sideral que hem fet un esforç, que és agafar els compromisos d'aquest Parlament –ja sé que no els importa gaire, lo que digui aquest Parlament– aprovats a l'hemicicle. Què hem aprovat? Que per a Educació necessitem dos punts més –dos punts més. Sap quant són? Sis mil cinc-cents milions l'any. Sap què necessitem per a Salut? Aprovat per aquest hemicicle, eh? Quatre mil milions d'euros més a l'any. Recerca, per fer les paus, per

mantenir-nos en allò que vam tenir: 2.000 milions d'euros més a l'any. Infraestructures, per no col·lapsar: 3.000 milions d'euros a l'any. En habitatge, per fer el que vostès es van comprometre a fer –que evidentment no ho faran, eh?; era un altre d'aquests anuncis buits, com van ser els cinquanta mil habitatges de Montilla, com seran els cinquanta mil del president Illa–: 1.000 milions d'euros l'any. Fiscalitat, per estar una mica a la mitjana europea i per situar-nos una mica, fins i tot, si vol –que a vostè li agradarà més–, a la mitjana espanyola: 3.000 milions d'euros l'any. Sap com es diu el resultat d'això? Acabar amb el dèficit fiscal o independència. Però amb això també, malauradament, estem sols.

Li recordo que vostè està assegut en aquesta cadira perquè va tenir els vots d'investidura el president Illa, perquè va ser un partit, que era Esquerra Republicana, que a través de la seva –no recordo què era– secretària general, Marta Rovira, va dir que tindríem la clau de la caixa, que l'IRPF ho acordaríem el 25 i que el 26 ja ho estaríem recaptant tot. Però parlava en clau. Estava parlant que tindríem un tren orbital que ni tan sols depèn de la Generalitat de Catalunya ni depèn del Govern de Madrid, perquè com a molt ho tindrem a mitjans de segle. Aquí estem.

I acabo amb Huawei. Conseller, no em faci trampes. No se'n vagi a Madrid. No se'n vagi a Múrcia. Miri, li faré una cosa que li sorprendrà. El felicito. Deixi en aquest contracte que faci el somni dels justos. No l'estan executant; no l'executin. Sabem la meitat de la meitat. Nosaltres ho fèiem per protegir les dades dels catalans quan ho denunciàvem i per seguir les directrius europees. Vostè sap que ara hi han més coses; hi han més coses i brutes. I en sortiran més. En sabem la meitat. No el tinguin aparcat. Tornem a començar. Fem-ho bé, fem-ho des del consens europeu a què vostè falsament apel·lava. Sap quines són les directrius respecte a Huawei. Ho està fent molt bé. L'estan matant a poc a poc, l'estan adormint. Nosaltres els acompanyarem amb el que faci falta. Però, si us plau, aquests 127 milions de la Generalitat de Catalunya per a Huawei..., facin el favor d'aturar-ho.

La presidenta

Gràcies. Ara és el torn d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula per cinc minuts la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Jo, després de la intervenció anterior del diputat Dalmases, amb aquesta superioritat moral, tinc clar el que fa Esquerra Republicana si pot disposar de més recursos per al nostre país, si pot disposar d'un millor finançament, que és aprovar aquests pressupostos. Si això va de que Catalunya tingui més recursos, Esquerra Republicana hi és. Jo no sé què faran els altres. Jo no sé què farà Junts per Catalunya, per exemple, quan s'hagi de votar el finançament al Congrés dels Diputats.

A mi em sobta perquè vostè preguntava sobre el català a Europa, per exemple, i també els que cobren per avançat..., no sé com encara no és oficial.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del PP, i té la paraula per cinc minuts el diputat Hugo Manchón.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. *Conseller*, le he hecho no sé si siete u ocho preguntas sobre la posible influencia, intermediación de Zapatero en las decisiones del Govern en cuanto a relaciones con China. Si considera que esto es hacer política del Congreso de los Diputados, pues creo que anda perdido, porque es exigirle explicaciones. Es usted *conseller* de la Unión Europea y va a abrir una falsa embajada en Pekín y hace contratos con Huawei, con lo cual yo le pregunto si tiene algo que ver Zapatero o si ha aparecido su nombre en algún momento. Zapatero es del PSOE, ¿no? ¿Y ustedes qué son? ¿Son de la CUP? No, son del PSOE; PSC, llámele como quiera. Les he pedido transparencia, porque son ustedes los que han adjudicado contratos con el equipamiento de Huawei. O sea, es que no entiendo aquí que es política del Congreso de los Diputados. Y encima ahora sale el escándalo de Zapatero. ¿No puedo preguntarle por ello? No ha respondido a nada. Nos hace perder el tiempo, presentan otra vez los presupuestos, nos cuentan lo mismo y cuando preguntamos no responde.

Y al diputado del PSC Bondesio, ¿de verdad se atreve el Partido Socialista a hablar de los viajes institucionales de Ayuso? De verdad tiene la jeta el Partido Socialista

de dar lecciones. O sea, hay que tener un cuajo de dimensiones astronómicas, ¿eh?, para que ustedes, los socialistas, hablen de viajes. Si quieren hablar de kilómetros, de aviones y de maletas, saquemos la libreta. Sus ministros y presidentes viajaban para hacer de intermediarios de dictaduras y pasear tramas corruptas por el mundo. Hablemos. No escupan hacia arriba, porque entonces les caen encima las maletas de Delcy Rodríguez, los billetes de la trama Koldo y los viajes privados a Caracas.

¿Quieren que hablemos de viajes? Pues hablemos de viajes. Ábalos incluyó a Jéssica en al menos trece viajes oficiales del ministerio, incluyendo destinos como Perú o Nueva York. ¿Quieren que hablemos de los viajes de Zapatero? ¿Quieren que hablemos de los regalos que recibía Zapatero cuando viajaba? ¿Y por qué los recibía? Yo no lo sé. A lo mejor lo saben ustedes.

Claro, yo creo que el Partido Socialista no está en el mejor momento ahora para mostrar chulería, que se acaba de destapar una trama en la que el PSOE financiaba unas cloacas para perseguir a jueces, policías y periodistas. Así que antes de dar lecciones de nada, miren lo que tienen encima.

La presidenta

Molt bé. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula per cinc minuts el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, presidenta. Gràcies també, conseller, per la seva resposta. I, bé, tots els grups parlamentaris que també d'alguna manera o altra han contestat a la meva intervenció.

Sí que li volia dir una cosa. Nosaltres no som ciutadans del món. O sigui, això queda molt bé per a un anunci de Coca-Cola o per anar al fòrum dels milionaris de Davos, però nosaltres no som ciutadans del món. Nosaltres som catalans, som espanyols, i el que necessitem són uns pressupostos per a Catalunya i per als catalans, no per a tot el món. I per això venim en aquest Parlament defensant la prioritat nacional, perquè pensem que els comptes públics i les polítiques públiques no han de ser per al món sencer; han de ser per als de casa, han de ser per als nostres.

Vostès ens han acusat, a nosaltres, de ridiculitzar la cooperació al desenvolupament. I, mirin, nosaltres no ridiculitzem absolutament re. O sigui, no som nosaltres els que ridiculitzem. El ridícul poder el senten vostès –i no els culpo, eh?– quan els catalans descobreixen en què s'estan gastant realment els diners, quan expliquem en aquest Parlament o en el carrer les quantitats desorbitades. Perquè deien: «88 milions d'euros no són re; 140 milions d'aquesta conselleria no són re.» Bé, no sé si són poc o molt, però si sortim al carrer amb un xec de 140 milions d'euros i li preguntem als catalans què voldrien fer amb aquests calés,estic segur que las *indígenas campesinas de Raqqa* i Pampa, amb tot el respecte del món, no són una prioritat per als catalans. Jo crec que se'ls hi acudirien unes quantes coses bastant interessants per poder fer amb aquests diners.

Jo crec que si vostès senten ridícul –i per això feien servir aquesta paraula– és normal –és normal. Però els catalans no és tant vergonya, el que senten; els catalans el que senten és indignació, per tota la situació en la que es troben en el dia a dia, per com se'ls hi apugen els impostos any rere any, per la pressió fiscal que senten constantment. I veuen com això no respon a uns millors serveis públics, sinó que se'n va, entre altres coses, a ONGs i xarxes internacionals que a ells no els ajuden absolutament en re.

Ens diuen «insolidaris», que VOX no vol ajudar a ningú. No és VOX qui nega l'ajuda; va ser el Partit Socialista, mentre a València hi havia gent que s'ofegava i que buscava les seves víctimes, qui va negar l'ajuda i qui va dir: «Si quieren ayuda, que la pidan.» Això ho va dir el president del Govern: « Si quieren ayuda, que la pidan.» No és VOX qui nega l'ajuda a ningú. Són vostès els que han negat l'ajuda als seus en el pitjor moment que estaven passant. Això sí, si el Marroc demana qualsevol cosa, vostès hi són el primer dia. O sigui, que no és VOX el que està sota la bota de cap potència estrangera. Potser és el Partit Socialista el que està més a gust sota la bota del Marroc o sota la bota de Xina.

Gràcies.

La presidenta

Ara seria el torn del grup parlamentari de la... Ai, no, perdó. És el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula per cinc minuts el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, el que voldríem és agrair les explicacions que s'han donat després de les intervencions dels grups parlamentaris.

Defensar, sí, un cop més aquest augment històric de la cooperació catalana. I a mi realment el que em sorprèn és que grups que han defensat tant i que s'han cregut tant la cooperació, també a Catalunya, quan han estat al Govern com Junts –quan es deien Junts; Convergència seria una altra cosa–..., ara mateix no es digui: «Miri, no estem d'acord amb aquest pressupost, pensem que no és suficient, però és un pas.» Jo crec que no reconèixer que aquí hi ha un pas i que ens fa créixer com a país..., a mi em sorprèn.

I, més enllà de les reflexions que ha pogut fer el diputat de Junts, que jo entenc..., i jo d'alguna manera entenc que, efectivament, hi ha un conflicte no resolt, polític i democràtic, a Catalunya i que en aquest sentit s'ha de poder avançar en els propers anys, aprenent de com ha anat en el passat i que, efectivament, hi ha una qüestió de fons que té sentit i que cal un nou model de finançament en tant que no es pugui exercir aquest dret a l'autodeterminació que sempre hem defensat. De la mateixa manera que dic això, de la mateixa manera que entenc que l'aspiració del seu grup parlamentari sigui gestionar tots els recursos, sí que crec que és important també veure com en el marc actual i en el context actual podem fer avenços com a societat.

I de veritat penso que sí, que estem avançant i que va més enllà de que aquest acord, en aquest cas, sigui amb un grup o un altre. Jo crec que en aquest sentit hem d'estar orgullosos de la cooperació, de que Catalunya aportí més que la resta al sistema Nacions Unides. Això és un consens molt ampli en aquest Parlament. Llavors, en aquest sentit estic convençut..., al mateix temps que entenc les seves crítiques. I en aquest sentit també crec que són reflexions de cara al futur i que és necessari tenir.

Llavors, més enllà d'aquest punt, sí que volia dir que crec que aquest acord i aquest salt s'ha fet en uns mesos, en unes setmanes molt paral·leles al que estem veient

que el que vol fer VOX i vol imposar VOX al Partit Popular a la resta de l'Estat. És a dir, lo primer que es carreguen als pactes d'investidura a Extremadura i a l'Aragó és anar contra la cooperació. Per exemple, a Extremadura l'agència extremeña de cooperació té molt de prestigi, ha fet moltíssima feina, i el primer que volen atacar és això. Efectivament, de VOX no sorprèn perquè és la seva dinàmica com una força d'extrema dreta antidemocràtica. Allà on arriben el que fan és erosionar

Fitxer 32CUEAE11

la democràcia, com diuen tots els estàndards de totes les institucions que analitzen l'estat de la democràcia al món, com han fet a Hongria, com ara estan fent als Estats Units, El Salvador o qualsevol altre país en el que la seva corrent de pensament cruel, egoista, insolidària, i que ens porta a la primera meitat del segle XX, que pensàvem que havíem abandonat, doncs, aquest és el seu plantejament.

És que no és que no siguin solidaris; és que el que vostès volen és acabar amb la pau allà on hi és, el que volen és donar suport a acabar amb el dret internacional, construït després de la Segona Guerra Mundial, i el que volien és, i tant els fa que hi hagi gent que no tingui una condició mínima per poder tenir un plat de *comida* al dia, si vostès tenen el que sigui.

Jo crec que, d'alguna manera, està clar que quan és el Papa, fins i tot, qui s'està enfrontant als seus plantejaments i reivindicant, fins i tot, també des de les bases de la religió catòlica que el que vostès fan és absolutament contrari a tot els principis, fins i tot de la religió catòlica, amb la que vostè, per exemple, s'ha identificat en aquest Parlament, penso que hauríem de reflexionar sobre el seu camí.

De vostès no sorprèn, però que d'una dreta liberal, democràtica, amb la tradició que té, com el Partit Popular, s'estigui prestant a la primera de canvi a renunciar als principis del que suposa la cooperació des d'un punt de vista ètic, humanista, pragmàtic en els posicionaments polítics és absolutament trist.

Llavors, esperem que també coneguin millor la cooperació catalana. Deixin de fer demagògia amb lo que fa. És absolutament professional. No em puc creure que vostès dirien el que diuen en aquesta comissió davant dels responsables de Creu

Roja, d'Oxfam i de tantes i tantes entitats internacionals i catalanes que estan fent tan bona feina. O sigui, deixin d'atacar la cooperació, perquè aquest Parlament, amb una majoria molt sòlida, estarà davant.

I sí, avui, amb aquest pressupost, que no és un acord dels grups parlamentaris, que, al final, és un mandat d'un consens molt ampli a la cambra, és un dia molt important per la cooperació.

La presidenta

Gràcies, diputat. *(Alberto Tarradas Paneque demana per parlar.)* Digui'm. Em demana la paraula.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, perdoni. Sí, se'ns ha acusat de ser un partit antidemocràtic i de socavar la democràcia, i m'agradaria que també es cridés a l'ordre als altres diputats quan es fan acusacions greus d'aquest tipus, perquè VOX és un partit que ha arribat aquí pels vots de més de dos-cents mil catalans, i no se'ls pot acusar d'altra manera. I per contradiccions, perquè ha dit que VOX està en contra de l'Església catòlica, de la doctrina catòlica de l'Església, i li donaria al diputat Berrio...

La presidenta

Vagi acabant, si us plau.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, acabo de seguida. Que faci el favor de llegir el catecisme i la doctrina social de l'Església, que igual li faria una miqueta de bé i aprendria alguna cosa d'allà.

La presidenta

Aquesta Mesa recull el que diu. No tenim cap representant del partit de la CUP ni del Grup Mixt. Per tant, té la paraula el diputat. No, renuncia? Doncs aleshores sí, el conseller respon, sense obrir torn i sense límit, però esperem no superi els quinze minuts.

Gràcies.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Això del sense límit no ho tindrè en compte, presidenta. Bé, seré breu, evidentment. En primer lloc, agrair una altra vegada totes les intervencions, i precisar algunes coses o contestar altres.

Evidentment, tots els crims són denunciabls, aquí i a qualsevol país del món, i, per tant, doncs, això, efectivament, ha de ser un dels principis que ha de guiar l'acció exterior de Catalunya, com la de qualsevol altre país o territori democràtic. Això sí, si es vol tallar amb un país amb raó d'uns crims, doncs, també s'hauria de tallar amb alguns altres, que, hi insisteixo, no s'han esmentat.

Després, aquesta etiqueta que va sortint de tant en tant de l'espanyolització de l'acció exterior. A mi m'agradaria que, algun dia, algú m'expliqués això què vol dir. La setmana passada jo vaig estar a Àustria, convidat per la governadora de l'estat de la Baixa Àustria.

En dos dies, vaig tenir la possibilitat de tenir reunions de treball amb el president de la regió de Viena, que és, al mateix temps, alcalde de Viena, amb la presidenta governadora de la Baixa Àustria, però també amb la ministra d'Afers Exteriors d'Àustria i el ministre de l'Interior d'Àustria.

Si volen, un dia, quan tinguem més temps, i quan ens traiem de sobre alguns apriorismes, doncs, discutim de què van aquestes reunions, què fem, que aconseguim i, sobretot, quina imatge donem com a país, quan podem ser referents sense anar de la mà de ningú, però també de no anar en contra de ningú, a qualsevol nivell, sigui quin sigui, en institucions de diferents països i de països importants-

Els catalans no paguen dues agències de cooperació; en paguen quatre. Perquè els catalans donen diners a la cooperació a través dels pressupostos de la Generalitat, a través dels pressupostos de l'Estat, a través dels pressupostos de la Unió Europea.

Som europeus, participem dels pressupostos de la Unió Europea, que, efectivament, també dediquen a la cooperació. I, si vol, doncs, podem arribar també a la conclusió de que participem dels pressupostos de Nacions Unides, que també dediquen una part a la cooperació. Per tant, no són dues agències; són quatre. I escolti, potser si fossin vuit, ens aniria millor.

Amb el tema de Huawei, jo només diré i repetiré el que he dit varies vegades. Respecte absolut a la legislació, legislació de la Unió Europea, legislació espanyola, legislació catalana, com no pot ser de cap altra manera. I, evidentment, les decisions que pren el Govern les pren només el Govern, i no les pren amb ningú més.

I per la banda més cap a la dreta o l'extrema dreta, surti de la màquina del temps. Vostè es va ficar un dia a la màquina del temps, i no troba la porta de sortida. Catalunya és un país solidari.

En l'última enquesta de percepcions, el vuitanta per cent dels catalans estaven a favor de la cooperació al desenvolupament. Per tant, aquí, qui té un desajust a l'hora de representar la ciutadania catalana, em sembla, senyor Tarradas, ho sento, però és vostè.

I acabo. Acabo agraint el suport dels grups parlamentaris a aquest projecte de pressupostos. Penso que, efectivament, és una molt bona notícia, i, a més, és una molt bona notícia per a tothom, per als 8 milions de catalans, no només per als que voten un partit o per als que voten un altre.

Aquests pressupostos suposen un augment molt important dels diners que es poden destinar als serveis públics, i, per tant, dels diners que poden beneficiar a tots els catalans, pensin el que pensin i votin el que votin.

Estem parlant d'un augment del vint-i-tres per cent. Vagin a mirar-se els pressupostos dels últims vint-i-cinc anys, i ens diuen en quin moment hi ha hagut un augment tant important de pressupostos i de recursos. Aquesta és la realitat, i les polítiques que es fan en base a la realitat, perquè si no, no s'està fent acció de govern; s'està fent una altra cosa.

I, efectivament, amb aquests nous pressupostos, amb aquests diners suplementaris i amb la part que correspon al Departament de la Unió Europea i Acció Exterior, nosaltres impulsarem una acció exterior encara més forta, i encara més valenta, i encara més autònoma i encara més centrada en defensar les prioritats de Catalunya davant de tots els reptes que tenim en aquests moments.

Fonamentalment fent de Catalunya un país, un govern, unes institucions influents a la Unió Europea, i que siguin capaces d'assegurar-se que la legislació que s'aprova

en els propers anys, que canviarà la vida a Europa i canviarà la vida dels europeus, sigui per bé, i que ens beneficiï i no ens perjudiqui.

I aquesta és la feina, i aquesta és la responsabilitat del Govern. I després podem tirar coets i podem fer molts focs artificials, però, a l'hora de la veritat, el que la gent ens demana, els que ens van votar i els que no ens van votar, és que defensem l'estat del benestar, que aconseguim que Catalunya continuï progressant, que Catalunya estigui allà on es prenen les decisions i que Catalunya surti reforçada de les oportunitats que s'obren en un, hi insisteixo, món en canvi.

I acabo. Nosaltres continuem absolutament oberts a cooperar amb qui vulgui contribuir a la projecció internacional de Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Només recordar que aquesta presidència ha seguit la seqüència d'intervencions que va aprovar la Mesa gran, i que hem informat al principi de la sessió. I ara sí, agraïts de la intervenció, i aixequem la sessió.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a...